

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Agata Mikołajczyk

Protokolantka: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lipca 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 czerwca 2025 r. przez Odwołującego: wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Konsorcjum: **Zakład Odzieżowy MODAR Sp. z o.o., Holsters HPE Polska S. z/s w Staszowie** (ul. Krakowska 50 28200 Staszów) w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Skarb Państwa - 3 Regionalna Baza Logistyczna z/s w Krakowie** (ul. Montelupich 3 30901 Kraków),

- Uczestnik po stronie Zamawiającego: **Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z/s we Włocławku** (ul. Lipowa 6, 87-800 Włocławek)

orzeka:

1. Oddala odwołanie;

2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Odwołującego: wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Konsorcjum: **Zakład Odzieżowy MODAR Sp. z o.o., Holsters HPE Polska S. z/s w Staszowie** (ul. Krakowska 50 28200 Staszów) i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

.....

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

.....

Sygn. akt: 2520/25

Uzasadnienie

Odwołanie zostało wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 czerwca

2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Konsorcjum: **Zakład Odzieżowy MODAR Sp. z o.o., Holsters HPE Polska G.S. z/s w Staszowie** (Odwołujący) w postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), [ustawa Pzp lub Pzp lub Ustawa PZP] przez Zamawiającego: **3 Regionalna Baza Logistyczna z/s w Krakowie**.

Przedmiotem zamówienia publicznego jest „Dostawa PUIW dla Wojsk Specjalnych i Żandarmerii Wojskowej – kombinezon ćwiczebny WS w kamuflażu CPV: 35812000 Mundury bojowe. Sygnatura Zamawiającego: 65/2025/D. Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczono w Dz. Urz. UE : w dniu 27/03/2025, Numer publikacji ogłoszenia 197546-2025, Numer wydania Dz.U. S: 61/2025.

Odwołujący podał, że wnosi odwołanie: (...) od niezgodnej z przepisami Ustawy czynności Zamawiającego polegającej na:

1) odrzuceniu oferty Odwołującego, jako niezgodnej (rzekomo) z warunkami zamówienia i dokonaniu wyboru oferty wykonawcy Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku („Wykonawca” lub „PO Drwal”), w sytuacji, w której to oferta

Odwołującego była ofertą najkorzystniejszą i niepodlegającą odrzuceniu, oraz ewentualnie (z daleko posuniętej ostrożności)

2) zaniechaniu odrzucenia oferty wykonawcy Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku, jako niezgodnej z warunkami zamówienia, w tym z postanowieniami opisu przedmiotu zamówienia, zawartymi w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS, a w konsekwencji zaniechaniu unieważnienia Postępowania.

II. Zarzucam Zamawiającemu, iż podejmując ww. czynności naruszył następujące przepisy:

1) art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) PZP poprzez odrzucenie oferty Odwołującego, jako niezgodnej (rzekomo) z warunkami zamówienia, w sytuacji, w której z przedłożonego przez Odwołującego przedmiotowego środka dowodowego (wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego

WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular) wynikało, że Odwołujący zaoferował przedmiot zamówienia spełniający parametry opisane

w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS („WTU”), a wszelkie występujące niejasności, sprzeczności czy wątpliwości interpretacyjne występujące w opisie przedmiotu zamówienia nie mogły obciążać Odwołującego i zostać zinterpretowane na jego niekorzyść; dodatkowo Zamawiający naruszył ww. przepisy formułując w sposób wadliwy uzasadnienie faktyczne i prawne podjętej decyzji o odrzuceniu oferty Odwołującego, częstokroć wskazując na niezgodności we wzorze Odwołującego, które nie wynikały z postanowień WTU (OPZ),

2) art. 239 ust. 2 PZP poprzez (a) zaniechanie wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej, (b) poddanie ocenie Zamawiającego oferty PO Drwal (podlegającej odrzuceniu) i (c) dokonaniu jej wyboru jako najkorzystniejszej złożonej w Postępowaniu,

ewentualnie (z daleko posuniętej ostrożności na wypadek nieuwzględnienia przez Izbę zarzutów z punktu 1)-2) powyżej)

3) art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku w sytuacji, w której z przedłożonego przez tego wykonawcę przedmiotowego środka dowodowego (wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular) wynikało, że Wykonawca zaoferował przedmiot zamówienia nie spełniający parametrów opisanych w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS,

4) art. 255 pkt 2 PZP w zw. z art. 239 ust. 2 PZP poprzez poddanie ocenie Zamawiającego oferty PO Drwal (podlegającej odrzuceniu) i dokonaniu jej wyboru jako oferty najkorzystniejszej złożonej w Postępowaniu, w sytuacji, w której Postępowanie powinno zostać unieważnione z uwagi na fakt, że wszystkie złożone w Postępowaniu oferty podlegały odrzuceniu.

III. Mając na uwadze powyższe zarzuty wnoszę o:

1)uwzględnienie niniejszego odwołania w zakresie zarzutu sformułowanego w punkcie II pkt 1) i 2) petitum i tym samym,

2)nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w Postępowaniu (w zakresie zadania nr 1 i zadania nr 2) dokonanej przez Zamawiającego w dniu 9 czerwca 2025 r.,

3)nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownego badania i oceny ofert złożonych w Postępowaniu, z uwzględnieniem oferty Odwołującego,

4)nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku, z uwagi na fakt, że z przedłożonego przez tego wykonawcę przedmiotowego środka dowodowego wynikało, że zaoferował on przedmiot zamówienia nie spełniający parametrów opisanych w WTU nr 117/DKWS,

5)nakazanie Zamawiającemu uznania oferty Odwołującego – jako oferty najkorzystniejszej i złożonej – jako jedyna – w sposób prawidłowy i skuteczny oraz wybór tej oferty, jako oferty najkorzystniejszej.

ewentualnie (z najdalej posuniętej ostrożności, na wypadek uznania przez Izbę, że oferta Odwołującego także powinna podlegać odrzuceniu, co jednak Odwołujący z całą stanowczością kwestionuje), wnoszę o:

6)uwzględnienie odwołania w zakresie zarzutu sformułowanego w punkcie II pkt 3) i 4) petitum i tym samym,

7)nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w Postępowaniu (w zakresie zadania nr 1 i zadania nr 2) dokonanej przez Zamawiającego w dniu 9 czerwca 2025 r.,

8)nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku, z uwagi na fakt, że z przedłożonego przez tego wykonawcę przedmiotowego środka dowodowego wynikało, że zaoferował on przedmiot zamówienia nie spełniający parametrów opisanych w WTU nr 117/DKWS, 9) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia Postępowania.

IV. Jednocześnie wnoszę o:

1)zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego, na podstawie art. 573 PZP, kosztów postępowania odwoławczego, na które składają się kwota w wysokości 15.000 zł – tytułem wpisu od odwołania,

2)zobowiązanie Zamawiającego do dostarczenia na rozprawę wzorów oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular, złożonych w Postępowaniu przez Odwołującego oraz Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku, celem ich prezentacji i weryfikacji oraz potwierdzenia, że:

a)oferowany przez Odwołującego wzór przedmiotu zamówienia SPEŁNIA wymagania określone przez Zamawiającego w WTU,

b)oferowany przez Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku wzór przedmiotu zamówienia NIE SPEŁNIA wymagań określonych przez Zamawiającego w WTU,

3) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do niniejszego odwołania na okoliczności wskazane w jego uzasadnieniu.

Konsorcjum podało: (...) Odwołujący posiada interes we wniesieniu odwołania, stosownie do wymogów wynikających z art. 505 ust. 1 PZP, gdyż jest wykonawcą zainteresowanym udzieleniem mu przedmiotowego zamówienia, jako podmiot,

który w ramach swojej działalności gospodarczej dostarcza do służb mundurowych wyroby takie jak te objęte niniejszym Postępowaniem (kombinezony w kamuflażu). Odwołujący ubiega się o udzielenie przedmiotowego zamówienia i złożył swoją ofertę w Postępowaniu w zakresie zadania nr 1 i 2, a treść jego oferty odpowiada treści SWZ i jest zgodna z wymaganiami zawartymi w WTU. Odwołujący też – jako jedyny wykonawca – złożył w Postępowaniu przetargowym ofertę niepodlegającą odrzuceniu. Jeśli Zamawiający nie dokonałby w dniu 9 czerwca 2025 r. niezgodnych z przepisami PZP czynności, wówczas Odwołujący stałby się jedynym wykonawcą biorącym udział w Postępowaniu, z którym Zamawiający mógłby zawrzeć umowę. Ponieważ jednak Zamawiający podjął czynności, które pozostają w sprzeczności z przepisami PZP i do których podjęcia nie był uprawniony, a w konsekwencji w sposób nieuprawniony odrzucił ofertę Odwołującego, w sytuacji, w której oferta ta powinna zostać wybrana, bowiem nie podlegała odrzuceniu, a dodatkowo dokonał wyboru oferty PO Drwal, w sytuacji, w której oferta tego wykonawcy winna zostać odrzucona, taka sytuacja grozi możliwością wyrządzenia szkody Odwołującemu, polegającej na utracie zamówienia w ramach Postępowania przetargowego, co wyczerpuje przesłankę do wniesienia odwołania, wskazaną w art. 505 ust. 1 Ustawy. Oferta Odwołującego, jako jedyna z ofert złożonych w Postępowaniu spełnia wymagania zawarte w WTU, niewątpliwie Odwołujący posiada więc interes i co najważniejsze realną możliwość uzyskania i wykonania zamówienia. Na skutek niezgodnych z prawem czynności Zamawiającego polegających na odrzuceniu oferty Odwołującego, Odwołujący został pozbawiony możliwości uzyskania przedmiotowego zamówienia publicznego. Możliwość poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów PZP wyraża się także koniecznością konkurowania z wykonawcą (PO Drwal), którego oferta powinna zostać odrzucona, a zatem wyraża się pozbawieniem Odwołującego statusu jedynego wykonawcy. Konsekwencją powyższego jest pozbawienie Odwołującego potencjalnego zysku związanego z realizacją przedmiotowego zamówienia publicznego, co niewątpliwie stanowi szkodę.

2) Ewentualnie, z najdalej posuniętej ostrożności procesowej Odwołujący wskazuje, że zaniechanie odrzucenia oferty PO Drwal (w sytuacji, w której oferta Odwołującego także podlegała odrzuceniu, co jednak Odwołujący z całą stanowczością kwestionuje), nadal powoduje, że spełnione są przesłanki materialnoprawne korzystania ze środków ochrony prawnej. Interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie, o którym mowa w art. 505 ust. 1 PZP, to każdy interes, tj. interes faktyczny i prawny. Wiąże się on z chęcią uzyskania zamówienia w konkretnym postępowaniu o udzielenie zamówienia lub konkursie (tj. w postępowaniu lub konkursie, w którym wnoszone jest odwołanie). Ocena, czy dany podmiot posiada interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie, winna być badana na gruncie okoliczności faktycznych konkretnej sprawy. Przy czym wskazać w tym miejscu należy, że w niektórych stanach faktycznych wykonawca może mieć interes w uzyskaniu zamówienia nawet wówczas, gdy uwzględnienie wniesionego przez niego odwołania miałoby prowadzić do unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia. W niniejszym stanie faktycznym (w ramach zarzutów i wniosków ewentualnych) znajdzie zastosowania pojęcie „danego zamówienia” sformułowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) na gruncie orzeczenia z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie C-131/16 Archus et Gama. W przedmiotowym orzeczeniu TSUE wskazał, że pojęcie „danego zamówienia” może w danym razie dotyczyć ewentualnego wszczęcia nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, podkreślając jednocześnie okoliczności faktyczne i prawne w jakich zdefiniował to pojęcie. Orzeczenie to zostało wydane, w sytuacji, gdy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego złożono dwie oferty, a instytucja zamawiająca wydała jednocześnie dwie decyzje, odpowiednio, o odrzuceniu oferty jednego z oferentów i o udzieleniu zamówienia drugiemu, wówczas Trybunał uznał, iż odrzucony oferent, który zaskarżył obie te decyzje, powinien mieć możliwość żądania wykluczenia oferty wygrywającego oferenta i w związku z taką sytuacją zdefiniował pojęcie „danego zamówienia”. Szeroką wykładnię interesu w uzyskaniu danego zamówienia TSUE przyjął również w wyrokach wydanych w sprawach C-100/12 Fastweb (wyrok z dn. 4 lipca 2013 r.) oraz C-689/13 PFE (wyrok z dn. 5 kwietnia 2016 r.) dotyczących zasad rozpatrywania odwołań wzajemnych i każdorazowo orzeczenia te dotyczyły podmiotów, wobec których decyzja o wykluczeniu lub odrzuceniu nie była ostateczna - różnicę tę podkreślił TSUE w motywie 33 wyroku z dn. 21 grudnia 2016 r. w sprawie C-355/15 Technische Gebäudebetreuung i Caverion Österreich.

Powyższe, potwierdza, że interes w uzyskaniu danego zamówienia należy rozważać w związku z sytuacją podmiotu wnoszącego odwołanie. W orzeczeniach przywołanych powyżej, skutek w postaci ewentualnego unieważnienia postępowania, stanowił swego rodzaju konsekwencję przyznania legitymacji procesowej każdemu z podmiotów wnoszących odwołanie, a nie był aprobowanym celem samym w sobie.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że wykonawca, którego oferta została co prawda odrzucona (ale nie ostatecznie) i który czynność odrzucenia oferty własnej kwestionuje, ma interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia zarzucanych w odwołaniu przepisów PZP, dotyczących oceny przez Zamawiającego innej oferty, skutkiem czego może być (ewentualna) decyzja o unieważnieniu postępowania.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał na następujące okoliczności:

I. Stan faktyczny

1)(...) Zgodnie z postanowieniami SWZ (pkt IV) w celu potwierdzenia że oferowane dostawy spełniają wymagania

określone przez Zamawiającego we właściwych dla danego zadania WTU, wymagane jest złożenie przez wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia wraz z ofertą następujących przedmiotowych środków dowodowych dla zadania nr 1 i nr 2: wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania, tj.: (1) jeden komplet kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular oraz (2) oświadczenie własne Wykonawcy o zgodności parametrów oferowanego wyrobu z zapisami zawartymi w WTU 117/DKWS.

2) Odwołujący złożył ofertę w Postępowaniu dla zadania nr 1 i zadania nr 2 oraz złożył wzór oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania. W dniu 9 czerwca 2025 r. Zamawiający poinformował o wynikach Postępowania w tym o odrzuceniu oferty Odwołującego, jako (rzekomo) niezgodnej z warunkami zamówienia oraz o wyborze oferty PO Drwal, jako spełniającej (rzekomo) wszelkie wymogi zawarte w SWZ.W uzasadnieniu decyzji z dnia 9 czerwca 2025 r. o odrzuceniu oferty Odwołującego Zamawiający wskazał, że:

1) wzór Konsorcjum posiada mini mapnik, który jest niezgodny z opisem umieszczonym w WTU w punkcie 3.1.9 str. 9, gdzie definiuje mini mapnik, jako element składający się z dwóch warstw: „zewnątrznej z tkaniny zasadniczej oraz wewnętrznej z przezroczystej folii z tworzywa PCV”. Wzór PUiW Odwołującego posiada mini mapnik składający się z 3 warstw – 2 warstw tkaniny zasadniczej i z wewnętrznej trzeciej warstwy z przezroczystej folii z tworzywa PCV,

2) wymiar 2e zgodnie z przedstawionym w WTU rysunkiem 3 strona 20 określa odległość przedniego wierzchołka kieszeni przodu od szczytu barkowego w wyrobie ułożonym na płasko nie zgadza się z wartością wymaganą dla rozmiaru M/Regular 31 cm±0,6 cm. We wzorze przedstawionym przez Konsorcjum wartość ta wynosi 29,0 cm,

3) brak trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7, gdzie jest wskazane, iż haczykowe części taśmy samoszczepnej mają być naszyte. W wykonanym wzorze brak jest przesyć zgodnie z powyższym wymaganiem WTU,

4) taśma samoszczepna do zapinania małej kieszeni cargo na dole nogawki zgodnie z WTU

117/DKWS na stronie 12 tablica L.p. 17 powinna mieć szerokość 2,5 cm±0,2cm, we

wzorze Konsorcjum taśma samoszczepna ma szerokość 3,6 cm,

5) wymiary bocznych krawędzi patek małej kieszeni cargo powinny wynosić 8 cm dłuższa i 7 cm krótsza ± 0,5 cm. We wzorze Konsorcjum patki te wynoszą odpowiednio 7 cm dłuższa i 6 cm krótsza.

Zamawiający wskazał więc, że skoro wykonawca tj. Konsorcjum firm Zakład Odzieżowy MODAR Sp. z o.o. – Lider Konsorcjum oraz Holsters HPE Polska G.S. – Partner Konsorcjum złożył wzór przedmiotu zamówienia (przedmiotowy środek dowodowy), który nie potwierdza zgodności z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia tj. z WTU nr 117/DKWS (dla którego Zamawiający nie przewidział możliwości wezwania do uzupełnienia), a tym samym nie wykazał potwierdzenia, iż oferowane przez niego dostawy spełniają wymagania Zamawiającego, należało odrzucić ofertę złożoną w zakresie zadania nr 1 i nr 2 przez ww. wykonawcę na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgadza się jednak Odwołujący, gdyż w jego ocenie narusza ono przepisy PZP.

II. Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) PZP i art. 239 ust. 2 PZP.

Odwołujący zarzuca Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) PZP poprzez odrzucenie oferty Odwołującego, jako niezgodnej (rzekomo) z warunkami zamówienia, w sytuacji, w której z przedłożonego przez Odwołującego przedmiotowego środka dowodowego (wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular) wynikało, że Odwołujący zaoferował przedmiot zamówienia spełniający parametry opisane w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS („WTU”), a wszelkie występujące niejasności, sprzeczności czy wątpliwości interpretacyjne występujące w opisie przedmiotu zamówienia nie mogły obciążać Odwołującego i zostać zinterpretowane na jego niekorzyść. Dodatkowo Zamawiający naruszył ww. przepisy formułując w sposób wadliwy uzasadnienie faktyczne i prawne podjętej decyzji o odrzuceniu oferty Odwołującego, częstokroć wskazując na niezgodności we wzorze Odwołującego, które nie wynikały z postanowień WTU (OPZ).

1) W tym też zakresie Odwołujący wskazuje, że wg oceny Zamawiającego wzór Odwołującego posiada mini mapnik, który jest niezgodny z opisem umieszczonym w WTU w punkcie 3.1.9 str. 9, gdzie definiuje się mini mapnik, jako element składający się z dwóch warstw: „zewnątrznej z tkaniny zasadniczej oraz wewnętrznej z przezroczystej folii z tworzywa PCV”. W ocenie Zamawiającego wzór PUiW Odwołującego posiada mini mapnik składający się z 3 warstw – 2 warstw tkaniny zasadniczej i z wewnętrznej trzeciej warstwy z przezroczystej folii z tworzywa PCV, co nie jest zgodne z prawdą. We wzorze Odwołującego tkanina wierzchnia mini mapnika to jedna warstwa tkaniny, złożona na pół, co jest zgodne ze zdjęciem z 4 strony dokumentacji, na którym wyraźnie widać, że od wewnętrznej strony mini mapnika musi być widać wierzchnią stronę tkaniny, zawierającą wzór kamuflażu. Mini mapnik we wzorze Odwołującego składa się więc z dwóch warstw (1) pierwszej – zewnętrznej – w tym przypadku tkanina (prostokątna) złożona na pół i (2) drugiej – wewnętrznej – folia z tworzywa PCV. Konstrukcja mini mapnika we wzorze Odwołującego w pełni odzwierciedla wymagania zawarte w WTU także w funkcjonalnym i praktycznym rozumieniu, które jest kluczowe dla przeznaczenia

mini mapnika. W ocenie Odwołującego definicja "dwóch warstw" w kontekście mini mapnika odnosi się do funkcjonalnych i użytecznych płaszczyzn, a nie do każdej fizycznej powierzchni materiału. Mini mapnik ma służyć do przechowywania i ochrony mapy, a także umożliwić jej podgląd. We wzorze Odwołującego występuje jedna spójna warstwa tkaniny zasadniczej, która została złożona na pół. To złożenie tworzy jedną zewnętrzną powłokę, która otacza i chroni folię wewnętrzną oraz mapę. Złożenie tkaniny na pół nie tworzy dwóch niezależnych "warstw" tkaniny w sensie funkcjonalnym, ale jedną, podwójną w grubości powierzchnię zewnętrzną. Można to porównać do rękawa koszuli złożonego na pół – nadal jest to jeden rękaw, choć składający się z dwóch fizycznych stron tkaniny. Zatem, w ujęciu funkcjonalnym, mamy do czynienia z jedną warstwą ochronną z tkaniny (nawet jeśli podwójną) i jedną warstwą przezroczystą z folii PCV. Liczba "warstw" powinna odzwierciedlać ich rolę w konstrukcji, a nie sumować każdą stronę złożonego materiału jako oddzielną warstwę. Tym bardziej, że w branży tekstylnej i produkcyjnej, złożenie jednego kawałka materiału w celu stworzenia podwójnej grubości nie jest automatycznie traktowane jako tworzenie oddzielnych warstw w kontekście ogólnej konstrukcji produktu. Jest to standardowa praktyka, mająca na celu wzmocnienie lub wykończenie elementu. "Warstwą" w sensie konstrukcyjnym jest element pełniący określoną, odrębną funkcję. W tym przypadku, funkcja zewnętrznej warstwy ochronnej jest realizowana przez spójny element z tkaniny, niezależnie od jego wewnętrznej struktury wynikającej ze złożenia. Interpretacja Zamawiającego sugeruje, że złożenie jednej tkaniny na pół tworzy dwie "oddzielne" warstwy. Jest to interpretacja nieprawidłowa. Złożony element to nadal jeden, spójny element materiałowy (jedna tkanina), a nie dwie niezależne tkaniny połączone ze sobą. Gdyby wymagano dwóch odrębnych kawałków tkaniny, specyfikacja powinna to wyraźnie określić, np. "dwie oddzielne warstwy tkaniny". Sformułowanie "warstwa zewnętrzna z tkaniny zasadniczej" odnosi się do charakteru materiału i jego położenia, a nie do liczby kawałków. Finalnie potwierdza to także tablica 1 na stronie 14-15, która wskazuje na zestawienie elementów składowych. W Lp. 18 znajduje się informacja, że mapnik składa się z jednej części (sztuki) tkaniny zasadniczej. I tak dokładnie jest we wzorze Odwołującego.

W świetle powyższych argumentów, bez wątplenia mini mapnik Odwołującego składa się z dwóch zasadniczych i funkcjonalnie odrębnych warstw:

(1) zewnętrznej warstwy ochronnej z tkaniny zasadniczej (która jest wykonana ze złożonego kawałka, co zwiększa jej trwałość i estetykę).

(2) wewnętrznej warstwy z przezroczystej folii PCV.

Okoliczność, że mini mapnik wykonany przez Odwołującego jest zgodny z wymaganiami WTU potwierdza także zdjęcie na stronie 4 pokazujące estetykę wykonania. Na zdjęciu na stronie 4 wyraźnie widać wewnętrzną stronę mini mapnika i to, że maskowanie jest widoczne przez folię. Nie jest to jednocześnie zdjęcie poglądowe, a służy ono do pokazania estetyki wyrobu gotowego. Zdjęcie to – w ujęciu funkcjonalnym – pokazuje jak ma zostać wykonany wyrób gotowy. Skoro zatem za zdjęciem na stronie 4 pokazano na wewnętrznej stronie mini mapnika maskowanie – Wykonawca uznał, że jest to dla Zamawiającego istotne (tym bardziej, że maskowanie w wyrobach wojskowych ma zasadnicze i kluczowe znaczenie) i tak też wyrób wykonał. Odwołujący na etapie przygotowania oferty i wzoru sugerował się tym zdjęciem, jego „zawartość” nie była nigdy kwestionowana ani przez Zamawiającego, ani też przez któregokolwiek z wykonawców (w tym więc aspekcie samo zdjęcie było jasne i precyzyjne).

Z kolei rysunek 8 na stronie 22 (gdzie od wewnętrznej strony nie widać maskowania), jak sam wskazał Zamawiający ma charakter jedynie poglądowy i przedstawia on rozwiązania konstrukcyjne (rozmieszenie poszczególnych elementów, poszczególnych szwów). Nie jest więc rysunkiem służącym do pokazania estetyki wyrobu gotowego.

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację nie sposób uznać, że rzeczywiście występują w tym zakresie we wzorze Odwołującego niezgodności opisane przez Zamawiającego w uzasadnieniu decyzji odrzucającej ofertę Odwołującego.

Dowód: Wzór Wykonawcy (do jego dostarczenia na rozprawę należy zobowiązać Zamawiającego, zgodnie z wnioskiem Odwołującego zawartym w pkt IV ppkt 2) petitum Odwołania).

Z ostrożności Odwołujący wskazuje, że dokumentacja w tym zakresie w trzech miejscach wydaje się być co najmniej niespójna (rysunek, zdjęcie i opis mini mapnika). Jednakże wszelkie niezgodności, niejasności i wątpliwości interpretacyjne, które pojawiają się w opisie przedmiotu zamówienia (w tym przypadku w WTU), nie mogą być interpretowane na niekorzyść wykonawców. Niedopuszczalne jest obciążanie ich negatywnymi konsekwencjami wynikającymi z nieprecyzyjnych czy niespójnych postanowień specyfikacji. Ta zasada, głęboko zakorzeniona w prawie zamówień publicznych znalazła potwierdzenie w licznych orzeczeniach KIO.

Na Zamawiającym, jako podmiocie inicjującym postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, spoczywa podstawowy obowiązek przygotowania specyfikacji warunków zamówienia (SWZ) w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Zgodnie z art. 99 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, opis przedmiotu zamówienia musi być sporządzony w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, z uwzględnieniem wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty.

Jeżeli Zamawiający nie dopełni tego obowiązku, co stworzy możliwość różnorodnych interpretacji, to okoliczność ta nie

może obciążać wykonawcy. Wykonawca, działając w dobrej wierze i na podstawie dostępnych informacji, ma prawo polegać na treści specyfikacji.

Dlatego ryzyko związane z niejasnościami lub błędami w dokumentacji zamówienia spoczywa na podmiocie, który tę dokumentację przygotował, czyli na Zamawiającym. Wykonawcy są co prawda profesjonalistami w swojej dziedzinie, ale nie są zobowiązani do przewidywania ukrytych intencji Zamawiającego ani do interpretowania niejasnych zapisów w sposób dla siebie niekorzystny. Jeśli Zamawiający sformułował wymagania w sposób nieprecyzyjny, to on ponosi odpowiedzialność za ewentualne konsekwencje takiego stanu rzeczy, a nie wykonawca, który mógł te zapisy zinterpretować w najbardziej dla siebie racjonalny i korzystny sposób.

2) Według twierdzeń Zamawiającego, we wzorze Odwołującego, wymiar 2e (opisany na str. 20, rysunek 3) posiada inną wartość, aniżeli ta wynikająca z postanowień WTU. Wymiar 2e, który określa odległość przedniego wierzchołka kieszeni przodu od szczytu barkowego w wyrobie ułożonym na płasko, dla rozmiaru M/Regular wynosi $31 \text{ cm} \pm 0,6 \text{ cm}$. We wzorze przedstawionym przez Konsorcjum wartość ta wynosi (rzekomo) 29,0 cm.

Tymczasem Odwołujący stoi na stanowisku, że wymiar 2e w jego wzorze wynosi dokładnie 30,5 cm. W ocenie Odwołującego Zamawiający dokonał niewłaściwego pomiaru tego wymiaru tj. zmierzył go do patki, a nie do szczytu łąty kieszeni i stąd wynika zaniżona wartość pomiaru (błąd pomiaru). Jednocześnie rysunek 3 na stronie 20 (jak notabene wskazuje sam Zamawiający) pokazuje, w jaki sposób należy tę odległość prawidłowo zmierzyć.

W ocenie Odwołującego Zamawiający dokonał błędnych pomiarów lub zmierzył przedmiotowy wymiar w sposób niezgodny z postanowieniami WTU, a do przedmiotowego stwierdzenia uprawnia Odwołującego fakt, że jego wzór został poddany wewnętrznej, rygorystycznej kontroli jakości i kontrolę tę przeszedł z wynikiem pozytywnym. Wyniki tej kontroli potwierdziły pełną zgodność wzoru z wymaganiami WTU.

Dowód: Protokół z wewnętrznej kontroli jakości.

W ramach wewnętrznych procedur, wzór został dokładnie sprawdzony, a następnie poddany szczegółowej weryfikacji przez Kierownika Kontroli Jakości. Podczas tej kontroli, wszystkie wymagane wymiary zostały skrupulatnie zmierzone za pomocą zalegalizowanego urządzenia pomiarowego (tj. centymetra). Wszystkie wymiary były zgodne z postanowieniami WTU.

Dowód: Legalizacja urządzenia pomiarowego stosowanego przez Odwołującego do oceny wzorów własnego i pozostałych wykonawców.

Na dowód powyższego, Odwołujący przedkłada protokół z przeprowadzonej kontroli jakości, który szczegółowo dokumentuje proces pomiarowy i jego wyniki. To potwierdza, że w całym procesie produkcji i weryfikacji Odwołujący zachował należyta staranność, gwarantując wysoką jakość i precyzję dostarczanego wzoru PUIW.

Dowód: Wzór Wykonawcy (do jego dostarczenia na rozprawę należy zobowiązać Zamawiającego, zgodnie z wnioskiem Odwołującego zawartym w pkt IV ppkt 2) petitum Odwołania).

Niezależnie od powyższego, w ocenie Odwołującego nie można w ogóle uznać dokonanych przez Zamawiającego pomiarów za wiążące. Przede wszystkim dlatego, że z udostępnionej Odwołującemu w dniu 17 czerwca 2025 r. notatki służbowej z oceny wzorów nie wynika, że Komisja powołana do oceny wzorów do zmierzenia poszczególnych wymiarów użyła przyrządu/ urządzenia pomiarowego posiadającego stosowną legalizację, co pozwoliłoby uznać je za wiążące.

Dowód: Notatka służbowa z oceny wzorów z dnia 03.06.2025 r. – w aktach Postępowania.

Używanie do zmierzenia określonych w centymetrach wymiarów urządzeń posiadających legalizację jest kluczowe dla ustalenia rzeczywistego i wiarygodnego wyniku pomiaru z kilku powodów, w tym przede wszystkim dla zapewnienia wiarygodności i dokładności pomiaru. Legalizacja jest procesem, w którym uprawniony organ (w Polsce jest to Główny Urząd Miar lub upoważniony punkt legalizacyjny) sprawdza, czy dany przyrząd pomiarowy spełnia wymagania metrologiczne i techniczne określone w przepisach prawa. Dotyczy to m.in. dopuszczalnych błędów pomiarowych. Przyrząd bez legalizacji może wykazywać nieprawidłowe odczyty, co prowadziłoby do błędnych wyników. Dodatkowo legalizacja zapewnia, że wszystkie zalegalizowane przyrządy danego typu, niezależnie od producenta czy miejsca użytkowania, działają zgodnie z tymi samymi standardami. Dzięki temu pomiary wykonane różnymi zalegalizowanymi urządzeniami są spójne i porównywalne. Urządzenia posiadające legalizację są też regularnie sprawdzane i kalibrowane, co gwarantuje ich wysoką precyzję i dokładność. W kontekście oceny ofert i wzorów PUIW, gdzie często liczy się każdy milimetr, precyzyjne pomiary są kluczowe do prawidłowej weryfikacji zgodności z wymaganiami WTU. Legalizacja umożliwia więc wiarygodne i obiektywne porównywanie wymiarów podawanych przez różnych oferentów oraz weryfikację, czy dostarczone wzory PUIW faktycznie odpowiadają wymaganym przez Zamawiającego parametrom. Brak legalizacji mógłby prowadzić do sytuacji, w której różnice w pomiarach wynikałyby nie z faktycznych rozbieżności w przedmiotach, ale z błędów lub niedokładności urządzeń użytych do pomiaru przez Zamawiającego i samych wykonawców, co jest niezwykle ważne mając na uwadze chociażby aspekt równego traktowania wykonawców, a także fakt, że pomiarów dokonuje sam wykonawca na etapie przygotowania wzoru, poddania go kontroli jakości, a zatem w tym

zakresie pomiary uzyskiwane przez wykonawcę i Zamawiającego powinny być spójne i porównywalne (jeśli oba podmioty używają w tym celu przyrządów tej samej klasy, posiadających stosowną legalizację).

Powyższe tłumaczyłoby ewentualne rozbieżności, gdzie wymiary zmierzone przez Odwołującego (certyfikowanym urządzeniem pomiarowym posiadającym aktualną legalizację) były zgodne z tymi wskazanymi w WTU, a dokonane przez Zamawiającego pomiary tego nie potwierdziły.

Powyższy brak wskazania w notatce służbowej jakichkolwiek przyrządów, którymi Komisja wyznaczona przez Zamawiającego dokonywała stosownych pomiarów (tym bardziej przyrządów posiadających ważną legalizację) całkowicie dyskredytuje dokonaną przez Zamawiającego ocenę wzorów powodując, że w tym zakresie nie może ona absolutnie zostać uznana za wiążącą, a brak ten jest nieusuwalny.

3) Kolejnym zastrzeżeniem Zamawiającego do wzoru Odwołującego jest brak trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7, gdzie jest wskazane, iż haczykowe części taśmy samoszczepnej mają być naszyte. W uzasadnieniu Zamawiającego czytamy, że „w wykonanym wzorze brak przeszyci zgodnie z powyższym wymaganiem WTU”.

Zamawiający sformułował więc dwa zarzuty do wzoru Konsorcjum dotyczące ochraniaczy kolan (pkt 3.2.7. WTU) zarzucając, że

(1)w wykonanym wzorze nie ma przeszyci haczykowych części taśmy samoszczepnej oraz

(2)wzór ten nie posiada trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan.

Tymczasem WTU – wbrew twierdzeniom Zamawiającego nie wymaga by haczykowe części taśmy samoszczepnej były „przeszyte”. Wymaga, by haczykowe części taśmy samoszczepnej były na ochraniaczu naszyte. Przy tym nie można utożsamiać pojęcia "przeszyte" i "naszyte", gdyż odnoszą się one do różnych technik łączenia materiałów.

Przeszyte to czynność polegająca na przeprowadzeniu szwu przez jedną lub więcej warstw materiału w celu ich połączenia, wzmocnienia, ustabilizowania, wykończenia lub ozdobienia. Kluczową cechą przeszycia jest to, że szew przenika na wylot przez warstwy materiału, tworząc widoczną linię ściegu po obu stronach. Naszyte z kolei to czynność polegająca na przyszyciu jednego elementu (lub kilku) na wierzch innego materiału, stanowiącego tło. Celem naszycia jest najczęściej dekoracja lub dodanie funkcjonalnego elementu do powierzchni. Naszywany element jest widoczny i wyróżnia się na tle podstawowego materiału.

Zamawiający nie miał więc prawa wymagać, by we wzorze haczykowe części taśmy samoszczepnej były przeszyte, a tym bardziej nie miał prawa za powyższy brak przeszyci odrzucić oferty Odwołującego. W tym przypadku uzasadnienie decyzji o odrzuceniu oferty Odwołującego powinno być precyzyjne, jasne i konkretne, a także winno odnosić się wprost i literalnie do wymagań zawartych w WTU. Za takie z pewnością nie może zostać uznane uzasadnienie, z którego wynika, że oceniany wzór nie spełnia wymagań, których próżno szukać w postanowieniach WTU. Jednocześnie Zamawiający nie zakwestionował, że na ochraniaczu znajdują się naszyte haczykowe części taśmy samoszczepnej. W uzasadnieniu swojej decyzji z dnia 9 czerwca 2025 r. Zamawiający zarzucił także, że we wzorze Odwołującego brak jest trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan. Tymczasem WTU nie wskazuje na wymóg „trwałego zamocowania”, ale „trwałego połączenia”, a dodatkowo WTU wymaga by to części ochraniaczy kolan były ze sobą trwale połączone (tj. zewnętrzny ochraniacz (tiret pierwszy) oraz gąbka amortyzująca (tiret drugi), a nie rzepy w ochraniaczach kolan.

Dlatego Odwołujący wskazuje, że pkt 3.2.7 WTU nie wymaga „trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan”, a jego literalne brzmienie wskazuje na wymóg trwałego połączenia „części ochraniaczy kolan”. Jako „części ochraniaczy kolan” WTU definiuje dwie pozycje tj. zewnętrzny ochraniacz wykonany z elastycznego tworzywa i gąbkę amortyzującą wykonaną z pianki poliuretanowej. W tym więc aspekcie Zamawiający nie mógł odrzucić oferty Odwołującego, skoro stwierdzone „niezgodności” nie wynikają z brzmienia postanowień WTU. Jednocześnie sam sposób mocowania rzepów musi być oceniany wyłącznie przy uwzględnieniu funkcji ochraniaczy i ich przeznaczenia, skoro żadne szczegółowe wymagania w tym zakresie nie zostały zawarte w WTU.

Odwołujący oświadcza, że jego wzór spełnia wymagania zawarte w punkt 3.2.7 WTU.

4) W uzasadnieniu przyczyny odrzucenia oferty Odwołującego znalazło się także stwierdzenie, że taśma samoszczepna do zapinania małej kieszeni cargo na dole nogawki zgodnie z WTU 117/DKWS na stronie 12 tablica L.p. 17 powinna mieć szerokość $2,5\text{ cm} \pm 0,2\text{ cm}$, a we wzorze Konsorcjum taśma ta ma szerokość 3,6 cm. Powyższe świadczyć ma o niezgodności wzoru PUiW Odwołującego z wymaganiami zawartymi w WTU. Stanowisko Zamawiającego w ww. zakresie jest błędne z co najmniej kilku powodów. Pierwszym z nich jest to, że Zamawiający całkowicie błędnie odnosi się do rodzaju kieszeni i do wymagań stawianych przez WTU w tym zakresie. Punkt 3.2.4 WTU (Kieszenie spodni) określa, które kieszenie są kieszeniami cargo. Wskazuje on, że: „Spodnie posiadają sześć kieszeni. Dwie kieszenie górne nogawek przednich (skośne do linii pasa) z obłożeniami z tkaniny zasadniczej. Dwie duże kieszenie cargo naszyte na udach z dwoma skośnymi zakładkami, przeszzytymi po krawędziach od góry zapinane patką na dwa duże guziki. Kieszenie cargo posiadają dodatkową warstwę, która tworzy dodatkową kieszeń z wejściem od strony przodu zapinanym na spiralny zamek błyskawiczny. Dwie kieszenie naszyte na łydkach o podobnym kształcie jak duże kieszenie cargo z

jedną zakładką, zamykane patkami z zapięciem taśmami samoszczepnymi. Kieszenie cargo oraz kieszenie na łydkach w dole łąt kieszeniowych posiadają po trzy wszywane otwory.” Z ww. postanowień WTU wynika więc, że we wzorze znajduje się sześć kieszeni spodni, w tym:

- dwie kieszenie górne nogawek przednich,
- dwie duże kieszenie cargo naszyte na udach,
- dwie kieszenie naszyte na łydkach (o podobnym kształcie jak duże kieszenie cargo).

W uzasadnieniu decyzji Zamawiającego wprowadził nieznaną dotąd (nie wymienioną w WTU) rodzaj kieszeni spodni tj. małą kieszeń cargo na dole nogawki. Próżno szukać takiego rodzaju kieszeni w pkt 3.2.4 WTU. Mając na względzie lokalizację kieszeni „na dole nogawki”, Odwołujący domyśla się (choć domyślać się nie powinien), że Zamawiającemu chodzić może o kieszenie naszyte na łydkach, tym bardziej, że z WTU wynika, że te kieszenie są „o podobnym kształcie jak duże kieszenie cargo” – vide: pkt 3.2.4 WTU. Formalnie jednak kieszenie naszyte na łydkach nie są „kieszeniami cargo”.

Przyjmując, że Zamawiającemu chodziło o kieszenie naszyte na łydkach, całkowicie nietrafne pozostaje wymaganie Zamawiającego, by w tych kieszeniach szerokość taśmy samoszczepnej była zgodna z tablicą L.p. 17 na stronie 12 i wynosiła $2,5\text{ cm} \pm 0,2\text{ cm}$.

Opis tablicy 1 na str. 12, Lp. 17 dotyczy kieszeni cargo (naszytych na udach), a nie kieszeni (podobnych do kieszeni cargo) naszytych na łydce. WTU wyraźnie rozróżnia te dwa rodzaje kieszeni. Obrazuje to w końcu rysunek 13 pokazujący kieszeń cargo oraz rysunek 14 pokazujący kieszeń na łydce o podobnym kształcie jak duże kieszenie cargo. Tak samo końcowy fragment pkt 3.2.4 WTU wskazuje na dwa różne rodzaje kieszeni tj. „Kieszenie cargo oraz kieszenie na łydkach w dole łąt kieszeniowych.” Są to zatem dwa odrębne rodzaje kieszeni.

W odniesieniu do tej pierwszej kieszeni (cargo) w tabeli na str. 12 mamy pozycje 17, która wskazuje ile centymetrów powinna mieć szerokość taśmy samoszczepnej. W odniesieniu do tej drugiej kieszeni (na łydce), podobnej do kieszeni cargo, takich wymagań WTU nie precyzuje (w tym zakresie WTU nie wskazuje żadnych wymagań odnośnie do szerokości taśmy samoszczepnej). Zamawiający nie ma więc podstaw by wymagać szerokości tej taśmy na poziomie $2,5\text{ cm} \pm 0,2\text{ cm}$.

W efekcie, Odwołujący wskazuje, że pomiar Zamawiającego (taśma samoszczepna ma szerokość 3,6 cm) dotyczy kieszeni na łydce, a nie kieszeni cargo, a zatem kieszeni w stosunku do której WTU nie stawia żadnych wymagań co do szerokości.

Jednocześnie z rysunku konstrukcyjnego nr 14 znajdującego się na stronie 27 WTU wynikało, że w kieszeni na łydce zastosowane zostały 2 rodzaje rzepów – węższy oraz szerszy. Na rysunku w sposób oczywisty widoczne są dwie szerokości taśmy rzepowej – z tego też względu przy braku dookreślenia szerokości taśm w opisie, przy uwzględnieniu dwóch szerokości taśm rzepowych na rysunku oraz przy uwzględnieniu parametrów z tablicy wskazujących na dwie szerokości taśm, Odwołujący przyjął, że takie właśnie dwie szerokości (jak wskazane w tablicy) winny być zastosowane. Nieprecyzyjne postanowienia WTU w tym zakresie nie mogą obciążać Wykonawcy.

W tym więc zakresie nie jest uprawnione stwierdzenie Zamawiającego, że Odwołujący złożył wzór przedmiotu zamówienia (przedmiotowy środek dowodowy), który nie potwierdza zgodności z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia tj. z WTU nr 117/DKWS, a tym samym nie wykazał potwierdzenia, iż oferowane przez niego dostawy spełniają wymagania Zamawiającego i dlatego odrzucono ofertę złożoną w zakresie zadania nr 1 i nr 2 przez ww. wykonawcę na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp.

Niezależnie od tego, Odwołujący ponosi, że uzasadnienie decyzji o odrzuceniu jego oferty powinno być precyzyjne, jasne i konkretne, a za takie z pewnością nie może zostać uznane uzasadnienie, z którego nie wynika o jaką kieszeń, czy jaką dokładnie niezgodność Zamawiającemu chodziło. W reżimie Ustawy PZP, rolą Wykonawca nie jest to, by domyślać się czy doszukiwać rzeczywistych zastrzeżeń Zamawiającego, skoro powinny być one wyartykułowane w uzasadnieniu w sposób niebudzący wątpliwości (tym bardziej mając na uwadze najbardziej dotkliwą dla wykonawcy sankcję wynikającą z tych zastrzeżeń, jaką jest odrzucenie złożonej przez niego oferty w postępowaniu).

5) Jako ostatnie z zastrzeżeń sformułowanych przez Zamawiającego znalazło się stwierdzenie, że wymiary bocznych krawędzi patek małej kieszeni cargo powinny wynosić 8 cm dłuższa i 7 cm krótsza $\pm 0,5\text{ cm}$, natomiast we wzorze Konsorcjum patki te wynoszą odpowiednio 7 cm dłuższa i 6 cm krótsza, co jest niezgodne z postanowieniami WTU. Jednocześnie jak wskazał Zamawiający - sposób pomiaru przedstawiono w wyjaśnieniach oraz treści SWZ z dnia 24.04.2025 r. w odpowiedzi na stronie 2 zamieszczając rysunek nr 14.

Odwołujący kwestionuje sposób i wyniki pomiarów dokonane przez Zamawiającego. Odwołujący wskazuje, że w ramach wewnętrznych procedur, jego wzór został dokładnie sprawdzony, a następnie poddany szczegółowej weryfikacji przez Kierownika Kontroli Jakości. Podczas tej kontroli, wszystkie wymagane wymiary zostały skrupulatnie zmierzone za pomocą zalegalizowanego urządzenia pomiarowego. Wszystkie wymiary były zgodne z postanowieniami WTU.

Dowód: Protokół z kontroli jakości i pomiarów.

Dlatego w tym zakresie Odwołujący powołuje się na argumentację zawartą w pkt 2) powyżej – zarówno w zakresie przedsięwziętych przez Odwołującego czynności sprawdzających, jak również w zakresie argumentacji dotyczącej urządzeń/ przyrządów pomiarowych użytych przez Zamawiającego do weryfikacji przedmiotowych wymiarów. Odwołujący raz jeszcze w tym miejscu wskazuje, że nie można uznać dokonanych przez Zamawiającego pomiarów za wiążące. Z udostępnionej Odwołującemu notatki służbowej z oceny wzorów nie wynika bowiem jakiego przyrządu/ urządzenia pomiarowego Komisja powołana do oceny wzorów użyła do zmierzenia poszczególnych wymiarów, a tym bardziej nie wynika z niej, że urządzenie to/ przyrząd posiadało stosowną legalizację.

Powyższy brak wskazania w notatce służbowej jakichkolwiek przyrządów, którymi Komisja wyznaczona przez Zamawiającego dokonywała stosownych pomiarów (tym bardziej przyrządów posiadających ważną legalizację) całkowicie dyskredytuje dokonaną przez Zamawiającego ocenę wzorów powodując, że w tym zakresie nie może ona zostać uznana za wiążącą, a brak ten jest nieusuwalny.

Końcowo, podsumowując uzasadnienie zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5) PZP w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) PZP, Odwołujący wskazuje, że konsekwencją nieuprawnionego odrzucenia oferty Odwołującego było naruszenie także art. 239 ust. 2 PZP. Naruszenie art. 239 ust. 2 PZP polegało na (a) zaniechaniu wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej, (b) poddaniu ocenie Zamawiającego oferty PO Drwał (podlegającej odrzuceniu) i (c) dokonaniu jej wyboru jako najkorzystniejszej złożonej w Postępowaniu.

II. Odwołujący, z bardzo daleko posuniętej ostrożności, na wypadek braku uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu pkt II ppkt 1)-2) petitum, wskazuje na naruszenie przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5) PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku w sytuacji, w której z przedłożonego przez tego wykonawcę przedmiotowego środka dowodowego (wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular) wynikało, że Wykonawca zaoferował przedmiot zamówienia nie spełniający parametrów opisanych w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS.

Odwołujący powyższe twierdzenia i zarzuty w tym zakresie opiera na szczegółowych oględzinach wzoru PO Drwał, jakich dokonał Odwołujący w Postępowaniu. Po zapoznaniu się z wzorami PUiW oraz po porównaniu ich do wymagań określonych w WTU, w ocenie Odwołującego złożony przez PO DRWAL wzór nie potwierdza, że oferowany przedmiot zamówienia odpowiada wymaganiom, cechom, kryteriom określonym przez Zamawiającego w Opisie przedmiotu zamówienia. Odwołujący wskazuje na następujące niezgodności oferty PO Drwał (przy czym Odwołujący oświadcza, że wykonał wszystkie pomiary za pomocą certyfikowanego centymetra o nr seryjnym: 01441B17):

Niezgodności we wzorze PO Drwał występują w kilku obszarach – jeden dotyczy bluzy kombinezonu, drugi spodni kombinezonu, a trzeci wykonania mini mapnika.

Bluza.

1) Wymiar dłuższego boku patki kieszeni przodu jest niezgodny z postanowieniami WTU. Zgodnie z WTU str. 20, Rysunek 4 - kieszeń przodu bluzy, Zamawiający wymagał wymiaru $5,0 \text{ cm} \pm 0,3 \text{ cm}$. Wykonawca Drwał dostarczył wyrób gdzie dłuższy bok patki kieszeni przodu ma wymiar 4,5 cm (zdjęcia IMG 5725 i IMG 5726), a zatem nie mieści się w granicach dopuszczalnej tolerancji wymiarowej.

2) Wymiar szerokości łaty kieszeni przodu jest niezgodny z postanowieniami WTU. Zgodnie z WTU str. 20, Rysunek 4 - kieszeń przodu bluzy, Zamawiający wymagał wymiaru $15,5 \text{ cm} \pm 0,3 \text{ cm}$. Wykonawca DRWAL dostarczył wyrób gdzie szerokość łaty kieszeni przodu ma wymiar 15,0 cm (zdjęcie nr IMG 5727 i IMG 5728).

3) Wymiar umiejscowienia patki kieszeni na rękawie (wymiar 4n) jest niezgodny z postanowieniami WTU. Wymiar 4n, opisany na stronie 21 w dokumentacji, Rysunek 5, rozmiar z tabeli Medium powinien mieć $7,2 \text{ cm} \pm 0,2 \text{ cm}$. W dostarczonym wyrobie umiejscowienie patki na rękawie lewym ma wymiar 7,0 cm (zdjęcie nr IMG 5730). Wymiar ten mieści się w zakresie dopuszczalnej tolerancji. Natomiast umiejscowienie patki na prawym rękawie jest w odległości od wszycia rękawa 7,5 cm (zdjęcie nr IMG 5729). Wymiar nie mieści się w zakresie dopuszczalnej tolerancji, a dodatkowo strona lewa nie jest równa prawej. Wykonanie jest niezgodne z zapisami WTU.

Spodnie.

4) We wzorze niezgodnie zostały wykonane mankiety dołu nogawek. W punkcie 5.2 na stronie 15 przedstawiono zestawienie elementów składowych spodni. Pod pozycją nr 25 zawarto wymaganie, by odszycie dołu nogawek tylnych, składało się z dwóch elementów i było wykonane z tkaniny. Wykonawca PO Drwał wykonał doły nogawek bez tych elementów, a więc niezgodnie z zapisami w dokumentacji WTU (zdjęcie nr IMG 5735).

5) Worki kieszeniowe zamknięte na maszynie overlock ze szwem łańcuszkowym (zdjęcie nr 5734). Na zdjęciu jest widoczny bardzo rzadki ścieg obrzucania i postrzępienie krawędzi tkaniny z powodu tępego noża przy overlocku. W ocenie Odwołującego worki kieszeniowe są niewłaściwie zabezpieczone w umundurowaniu z takim przeznaczeniem. Ścieg łańcuszkowy jest ściegiem najmniej trwałym i ma zastosowanie przeważnie w dzianinach i dresach. Wystarczy

zaczepić właściwą nitkę i w jednej sekundzie cały szew łańcuszkowy ulegnie spruciu. Dlatego w odzieży mundurowej unika się stosowania ścięgu łańcuszkowego do worków kieszeniowych.

6) Element ten został wykonany niezgodnie z wymaganiami zawartymi w WTU, co można stwierdzić porównując wzór mini mapnika PO Drwal z fotografią 5 na stronie 4 WTU. Na zdjęciu znajdującym się w WTU widać wyraźnie, że od wewnętrznej strony mini mapnika widoczna jest część tkaniny z kamuflażem, której nie widać w przedstawionym przez PO Drwal wzorze. W mini mapniku PO Drwal widoczna jest jedynie część spodnia tkaniny oraz przeszycia. Jest to wykonanie nie tylko niezgodne z WTU, ale także nieestetyczne, niezgodne ze sztuką, dalekie od funkcji takiej odzieży, gdzie element maskowania (kamuflaż) powinien być zapewniony dla wszystkich elementów wyrobu.

Dodatkowo widoczne szwy od strony folii mogą powodować ich nadrywanie podczas wkładania i wyjmowania mapy – stąd konieczne było złożenie prostokątnej tkaniny „na pół”, tak aby zabezpieczyć funkcje użytkowe tego elementu.

Konsekwencją naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5) PZP było także naruszenie art. 255 pkt 2 PZP w zw. z art. 239 ust. 2 PZP poprzez dokonanie wyboru oferty PO Drwal jako najkorzystniejszej złożonej w Postępowaniu, w sytuacji, w której oferta ta powinna zostać odrzucona. W takiej sytuacji, z uwagi na brak złożenia w Postępowaniu ofert niepodlegających odrzuceniu, Postępowanie powinno zostać unieważnione. (...)

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie (pismo z dnia 20/08/2024) wskazując na art. 521 ust.1 ustawy Pzp oświadczył, że uwzględni w całości odwołanie. W uzasadnieniu w szczególności podał: (...) *Pismem z dnia 20 sierpnia 2024 roku, Przystępujący poinformował Zamawiającego, że nie jest w stanie przedstawić dowodów potwierdzających, iż cena wynikająca z jego oferty nie jest ceną rażąco niską (pismo w załączeniu). W tej sytuacji — mając na względzie, iż zgodnie z art. 537 Pzp ciężar dowodu, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny, spoczywa na wykonawcy, który ją złożył, jeżeli jest stroną albo uczestnikiem postępowania odwoławczego — Zamawiający uznał, za konieczne uwzględnienie odwołania w całości. Zamawiający, o ile Przystępujący nie sprzeciwi się uwzględnieniu odwołania w całości (co zapowiedział w przywołanym powyżej piśmie) zgodnie z art. 522 ust. 2 zdanie drugie Pzp, unieważni czynności wyboru oferty PLUS i ponownie dokona czynności badania i oceny ofert. W związku z powyższym Zamawiający wnosi, aby — po zajęciu stanowiska przez Przystępującego — Krajowa Izba Odwoławcza rozważyła możliwość umorzenia postępowania odwoławczego o sygnaturze akt KIO/UZP 2707/24 na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego”.*

Do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przystąpienie zgłosił wykonawca: Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z/s we Włocławku (Uczestnik lub Przystępujący) wnosząc o oddalenie odwołania.

W piśmie z dnia 18 lipca 2025 r. Uczestnik został wezwany przez Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (...) *na podstawie na podstawie z § 13 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą (Dz. U. z 2020r., poz. 2453) do złożenia oświadczenia w przedmiocie wniesienia sprzeciwu co do uwzględnienia przez zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu w terminie 3 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania pod rygorem umorzenia postępowania odwoławczego”.*

W piśmie procesowym z dnia 21 lipca 2025 r. Uczestnik podał: (...) w wykonaniu zobowiązania z dnia 15 lipca 2025 roku i wezwania KIO z dnia 18 lipca 2025 roku:

1. na podstawie art. 523 ust. 1 ustawy z dnia 11.09.2019 r. - Prawo zamówień publicznych – jako wykonawca przystępujący do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego – zgłaszam sprzeciw wobec uwzględnienia przez Zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu,
2. składam odpowiedź na odwołanie z dnia 20 czerwca 2025 roku wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej przez Odwołującego,
3. wnoszę o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego”.

W uzasadnieniu wniesienia sprzeciwu i stanowiska Przystępującego względem odwołania wskazał na następujące okoliczności: (...) Przystępujący wnosi niniejszy sprzeciw, uznając, że odwołanie wniesione przez Odwołującego jest w całości bezzasadne i w związku z tym wnioskuje o oddalenie odwołania w całości. Zarzuty zawarte w odwołaniu są całkowicie bezpodstawne z niżej wskazanych przyczyn:

1. Odnosnie do zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) PZP:

Wbrew twierdzeniom Odwołującego, zaferowany przez niego przedmiot zamówienia nie spełniał parametrów opisanych w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS („WTU”), a stwierdzone niezgodności nie wynikały z niejasności, sprzeczności ani wątpliwości interpretacyjnych występujących w opisie przedmiotu zamówienia. Wbrew twierdzeniom Odwołującego, uzasadnienie faktyczne i prawne podjętej decyzji o odrzuceniu oferty Odwołującego było prawidłowe, o czym świadczą następujące argumenty:

1) Dotyczy pkt II ppkt 1) odwołania:

a) Wzór Odwołującego posiada mini mapnik, który jest niezgodny z opisem umieszczonym w WTU w punkcie 3.1.9 str.

9, ponieważ składa się on z 3, nie 2 warstw – tj. 2 warstw tkaniny zasadniczej i z wewnętrznej trzeciej warstwy z przezroczystej folii z tworzywa PCV. Pośrednio przyznaje to Odwołujący, który w odwołaniu wprost pisze o konstrukcji mini mapnika w następujący sposób: „We wzorze Odwołującego tkanina wierzchnia mini mapnika to jedna warstwa tkaniny, złożona na pół [...] Mini mapnik we wzorze Odwołującego składa się więc z dwóch warstw (1) pierwszej – zewnętrznej – w tym przypadku tkanina (prostokątna) złożona na pół i (2) drugiej – wewnętrznej – folia z tworzywa PCV [...] Złożenie tkaniny na pół nie tworzy dwóch niezależnych "warstw" tkaniny w sensie funkcjonalnym, ale jedną, podwójną w grubości powierzchnię zewnętrzną. Równocześnie w punkcie 3.1.9 str. 9 WTU Zamawiający wyraźnie zdefiniował mini mapnik, jako „element składający się z dwóch warstw: „zewewnętrznej z tkaniny zasadniczej oraz wewnętrznej z przezroczystej folii z tworzywa PCV”. W konsekwencji postanowienia WTU są jasne i precyzyjne oraz nie pozostawiają miejsca na wątpliwości interpretacyjne. Z kolei dywagacje Odwołującego na temat znaczenia słowa „warstwa”, które miałyby abstrahować od „fizycznej powierzchni materiału” oraz próba twierdzenia, że złożenie jednej tkaniny na pół nadal stanowi jedną warstwę wierzchnią są całkowicie bezzasadne. Jeśli bowiem złożymy jeden kawałek tkaniny na pół (jak ma to miejsce we wzorze Odwołującego, co sam przyznaje), powstaną dwie przylegające do siebie warstwy/płaszczyzny tkaniny dokładnie tak samo jak w przypadku, gdy złożymy ze sobą dwa odrębne kawałki tkaniny. Równie nietrafione jest przytoczone przez Odwołującego porównanie do rękawa koszuli złożonego na pół. Nikt bowiem nie kwestionuje, że to nadal jeden rękaw, choć składający się z dwóch fizycznych stron tkaniny. Istota rzeczy tkwi w tym, że to jeden rękaw złożony z dwóch warstw materiału. „Warstwę” – zgodnie ze znaczeniem powszechnie nadawanym temu słowu - tworzy bowiem właśnie fizyczna płaszczyzna / powierzchnia materiału, niezależnie od tego czy warstwa ta została złożona z jednego kawałka tkaniny (złożonej na pół) czy z dwóch.

b) Należy także podkreślić, że złożenie tkaniny na pół i zastosowanie de facto 2 warstw materiału nie poprawia w żadnym stopniu cech funkcjonalnych mini mapnika. W szczególności szwy mocujące rzepy są nadal widoczne pod folią, wobec czego konstrukcja zastosowana przez Odwołującego w żadnym przypadku nie zmniejsza np. ryzyka zrywania szwów od rzepów, będących nadal na wierzchu pod folią, w miejscu wsuwania mapy. Poza tym żadne funkcje maskujące nie są w ten sposób zachowane, bowiem to element wewnętrzny mapnika, który nie pełni żadnych funkcji maskujących.

Przeciwnie, niezgodność, o której mowa powyżej, może mieć negatywny wpływ na cechy funkcjonalne mini mapnika, ponieważ dodatkowa warstwa sprawia, że jest on grubszy, wobec czego trudniejsze może być jego złożenie w sytuacji umieszczenia w nim docelowej zawartości (mapy). Co więcej, każdy dodatkowy element (jak w tym przypadku druga warstwa materiału) powoduje, że konstrukcja mini mapnika staje się cięższa, co może osłabiać działanie taśm samoszczepnych.

c) W tym wątku warto zauważyć, że wszystkie zdjęcia zawarte w WTU mają charakter poglądowy, wobec czego wnioskowanie przeprowadzone na ich podstawie przez Odwołującego nie może być rozstrzygające.

d) Końcowo należy odnieść się do postępowania 21/2024/D z 2024 roku, gdzie minimapnik opis parametrów minimapnika był tożsamy jak w niniejszym postępowaniu. Oferta Przystępującego została odrzucona przez Zamawiającego z powodu minimapnika, który był wykonany jak tegoroczny minimapnik we wzorze Odwołującego.

Dowód -załącznik nr 6, str. 1 i 2, którego fragment przytaczamy poniżej:

2) Dotyczy pkt II ppkt 2 odwołania:

We wzorze Odwołującego wymiar 2e (opisany na str. 20, rysunek 3) posiada inną wartość, aniżeli ta wynikająca z postanowień WTU. Wymiar 2e, który określa odległość przedniego wierzchołka kieszeni przodu od szczytu barkowego w wyrobie ułożonym na płasko, dla rozmiaru M/Regular powinna wynosić $31\text{ cm} \pm 0,6\text{ cm}$, natomiast we wzorze przedstawionym przez Konsorcjum wartość ta wynosi (rzekomo) 29,0 cm.. O nieprawidłowych wymiarach ww. elementu świadczą poniższe zdjęcia z pomiarów wzoru Odwołującego. Co istotne, narzędzia pomiarowe stosowane przez Przystępującego podlegają okresowej kontroli zgodnie z załączoną „Instrukcją przeglądu sprzętu pomiarowego”, a do ich kontroli wykorzystuje się przymiar sztywny posiadający świadectwo wzorcowania PCA (w załączeniu), które daje rękojmię przeprowadzonych przy jego użyciu pomiarów.

Dowód: załącznik nr 2 i 3 oraz zdjęcie poniżej.

3) Dotyczy pkt II ppkt 3 odwołania:

We wzorze Odwołującego brak jest trwałego zamocowania rzepów w ochroniaczach kolan zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7 WTU, gdzie jest wskazane, iż haczykowe części taśmy samoszczepnej mają być naszyte. We wzorze Odwołującego brak jest jakichkolwiek przeszyć w tym elemencie – taśma (tzw. rzep) jest jedynie przyklejony, co jest wprost niezgodne z WTU, a ponadto w poprzednich latach powodowało odklejanie się tego elementu. Wskazana niezgodność z WTU świadczy więc o ewidentnym obniżeniu funkcjonalności analizowanego elementu w stosunku do wymaganych w WTU. Co więcej, niezależnie od tego, czy w WTU wymagano, by haczykowe części taśmy samoszczepnej były na ochroniaczu naszyte czy przeszyte – we wzorze Odwołującego elementy te nie były ani przeszyte ani naszyte, co negatywnie wpłynęło na ich funkcjonalność i powoduje ich odklejanie się.

Dodatkowo przywołać należy wyrok KIO z dnia 7 sierpnia 2024 sygn. akt: KIO 2462/24, gdzie przedmiotem sporu

również było przymocowanie taśmy samoszczepnej nakolanników w kombinezonie ćwiczebnym w kamuflażu WTU 117/DKWS. W uzasadnieniu wyroku Izba wskazała, iż samo przyklejenie taśmy rzepowej nie jest połączeniem trwałym, jak wymagał tego Zamawiający, o czym świadczy poniższy cytat z uzasadnienia rozstrzygnięcia KIO:

4) Dotyczy pkt II ppkt 4 odwołania:

Taśma samoszczepna do zapinania małej kieszeni cargo na dole nogawki zgodnie z WTU na stronie 12 w Tablica 1 L.p. 17 powinna mieć szerokość $2,5 \text{ cm} \pm 0,2 \text{ cm}$, natomiast we wzorze Konsorcjum taśma ta ma szerokość 3,6 cm. Powyższe świadczyć o niezgodności wzoru Odwołującego z wymaganiami zawartymi w WTU, a także o różnicy przekraczającej wszelkie umownie przyjmowane granice tolerancji przy tego typu wyrobach.

Podkreślenia wymaga, że taśma rzepowa, o której mowa w ww. w pkt 17 WTU (str. 12), dot.

kieszeni cargo, która w świetle WTU jest jedyną kieszenią zapinaną na rzep. Kieszeń na udzie powinna być zapinana na guziki, natomiast kieszeń na łydce to nie kieszeń cargo, tylko kieszeń typu cargo. Niezależnie jednak od powyższego, w analizowanym przypadku opisy i rysunki zawarte w WTU dookreślają sposób wykonania poszczególnych kieszeni, z czym wzór Odwołującego jest niezgodny.

5) Dotyczy pkt II ppkt 5 odwołania:

Wymiary bocznych krawędzi patek małej kieszeni cargo - zgodnie z wyjaśnieniami treści SWZ z dnia 24.04.2025 r. - powinny wynosić 8 cm dłuższa i 7 cm krótsza $\pm 0,5 \text{ cm}$.

natomiast we wzorze Odwołującego patki te wynoszą odpowiednio 7 cm dłuższa i 6 cm krótsza, co jest niezgodne z postanowieniami WTU. Powyższą niezgodność ilustruje zdjęcie z pomiarów wykonanych przez Odwołującego przy użyciu certyfikowanego narzędzia mierzącego:

Odnosząc się do treści zarzutów w odwołaniu Odwołującego, gdzie jako dowód poprawności wykonania swojego kombinezonu przytacza protokoły kontroli jakości wykonane przez zakładową komórkę kontroli jakości. W jednym z tych protokołów przytoczony jest wynik pomiaru, który okazuje się niezgodny z WTU, wymiar 4s – odległość od wszycia rękawa do kieszeni z tyłu powinien wynosić $4,2 \text{ cm} \pm 0,2 \text{ cm}$, natomiast podany wynik to 4,5 cm. Nasuwa się zatem wniosek, że pomiary wykonane przez wewnętrzną komórkę kontroli Odwołującego są niewiarygodne i nie mogą być brane pod uwagę jako dowód poprawności wykonania kombinezonu.

II. *Odnosnie do zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego:*

1) Dotyczy pkt III ppkt 1) odwołania:

Wbrew twierdzeniom Odwołującego zawartym w ww. punkcie wzór przedstawiony przez Przystępującego spełniał wszystkie parametry opisane w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS. Przystępujący zwrócił się bowiem do Zamawiającego z pytaniem o treści: „Rysunek 4, kieszeń przodu bluzy: wskazana wysokość patki z lewej strony to $5 \pm 0,3 \text{ cm}$. Prosimy o dopuszczenie zastosowania wysokości patki z lewej strony $4,5 \pm 0,5 \text{ cm}$.”. Odpowiedź Zamawiającego z dnia 24 kwietnia 2025 roku (załącznik nr 5, str. 2) brzmiała: „Zamawiający informuje, że dopuszcza zastosowania wysokości patki z lewej strony $4,5 \pm 0,5 \text{ cm}$ (w załączeniu WYJAŚNIENIA ORAZ ZMIAN TREŚCI SWZ I OGŁOSZENIA O ZAMÓWIENIU na stronę internetową prowadzonego postępowania).

2) Dotyczy pkt III ppkt 2) odwołania:

Wbrew twierdzeniom Odwołującego wymiar szerokości łąty kieszeni przodu jest zgodny z postanowieniami WTU, tj. zgodnie z WTU str. 20, Rysunek 4 - kieszeń przodu bluzy posiada wymiary wymiaru $15,5 \text{ cm} \pm 0,3 \text{ cm}$. Zarzut Odwołującego wynika wyłącznie z błędnie wykonanego pomiaru. Mianowicie pomiar został wykonany nie we właściwym miejscu – powinien być wykonany wyżej i wówczas wartość pomiarowa jest zgodna z WTU. Obrazuje to poniższe zdjęcie, na którym widać, w jaki sposób odchylenie narzędzia pomiarowego od miejsca pomiarowego wypaczyło wynik pomiaru:

3) Dotyczy pkt III ppkt 3) odwołania:

Wbrew twierdzeniom Odwołującego, wymiar umiejscowienia patki kieszeni na rękawie (wymiar 4n) jest zgodny z postanowieniami WTU. Zdaniem Przystępującego ewentualna różnica mieści się w dopuszczalnej normie przy wyrobach tego rodzaju, a ponadto w żaden sposób nie wpływa na cechy funkcjonalne wyrobu. Nie sposób także zgodzić się z twierdzeniem Odwołującego, że „dodatkowo strona lewa nie jest równa prawej”. Przede wszystkim Odwołujący w żaden sposób tego nie wykazał, ale poza tym ewentualna różnica w wymiarach jest tak niewielka, że w żadnym razie nie może wpływać nie tylko na cechy funkcjonalne, ale także estetyczne wyrobu.

4) Dotyczy pkt III ppkt 4) odwołania:

a) Nie jest prawdą, że we wzorze Przystępującego niezgodnie zostały wykonane odszycia dołu nogawek. Przystępujący – zgodnie z WTU - zastosował dwuelementowe odszycie – od dołu i tyłu, przy czym wykonał to przy użyciu jednego złączonego elementu tkaniny. Jest to korzystne z technologicznego punktu widzenia, ponieważ zastosowanie dwóch elementów tkaniny powoduje zgrubienia nogawek w miejscu łączenia (zszycie po zabezpieczeniu krawędzi). Zastosowanie jednego kawałka tkaniny powoduje natomiast, że element ten jest cieńszy i nie powoduje dyskomfortu („uwierania”) w kontakcie z cholewką buta.

b) Ponadto Zamawiający wymagał, by odszycie dołu nogawek tylnych, składało się z dwóch elementów i tak jest w przypadku wzoru Przystępującego, przy czym wierzchnia i spodnia warstwa pochodzą z jednego kawałka tkaniny, co nie było wykluczone w WTU. Dodatkowo należy tu przytoczyć fakt, iż w postępowaniach na kombinezon ćwiczebny w kamuflażu wzór WTU 117/DKWS nr 80/2024/D z 2024 r. oraz 63/2023/D z 2023 r. (wzór tożsamy do wzoru z niniejszego postępowania), Zamawiający wyraził zgodę na zastosowanie takiego rozwiązania, o czym świadczy poniższy cytat (dowód: pismo z dnia 29 maja 2024 roku):

c) Końcowo należy zauważyć, że zakwestionowany przez Odwołującego sposób wykończenia nogawki spodni przez Przystępującego nie wpływa negatywnie na wygląd i właściwości tego elementu wyrobu.

5) Dotyczy pkt III ppkt 5) odwołania: Wbrew twierdzeniom Odwołującego zamknięcie worków kieszeniowych we wzorze Przystępującego jest prawidłowe i zgodne ze sztuką krawiecką. Technika zastosowana przez Przystępującego jest przy tym powszechnie stosowanym rozwiązaniem w odzieży wojskowej. Ponadto podkreślenia wymaga, że:

- Zamawiający nie określił gęstości ściegu ww. wykończenia,

- łańcuszek ściegu jest wewnątrz kieszeni od strony ciała osoby noszącej spodnie, co eliminuje ryzyko przypadkowego zahaczenia „właściwej nitki” tego ściegu. Nie ma więc ryzyka zaczepienia ściegu czymkolwiek,

- kieszeń jest szyta po skosie, więc ścieg łańcuszkowy jest bardziej elastyczny i bardziej adekwatny przy tego rodzaju formie wykańczanego elementu,

- tkaniny elastyczne – a z takiej została wykonana kieszeń – zabezpiecza się ścięgami elastycznymi, czyli np. ścięgiem łańcuszkowym. Jest to wniosek nasuwający się już choćby z wykonania tego elementu w podstawowym mundurze polowym 124PA/MON Wojska Polskiego, gdzie zastosowano tego typu rozwiązanie.

6) Dotyczy pkt III ppkt 6) odwołania:

Wbrew twierdzeniom Odwołującego mini mapnik we wzorze Przystępującego został wykonany prawidłowo, tj. zgodnie z WTU i zasadami sztuki krawieckiej. W szczególności:

- zdjęcia znajdujące się w WTU mają charakter wyłącznie poglądowy,

- bez znaczenia funkcjonalnego i estetycznego dla tej części wyrobu ma zastosowanie tkaniny z kamuflażem, skoro mowa jest o wewnętrznej stronie mini mapnika, a mini mapnik jest składany na pół i mocowany taśmami samoszczepnymi do bluzy,

- we wzorze Odwołującego w części spodniej mini mapnika również widoczne są szwy od taśm samoszczepnych. Sposób wykonania tego elementu przez Przystępującego nie wpływa zatem na zwiększenie ryzyka uszkodzenia szwu,

- Odwołujący nie wyjaśnia, dlaczego sposób wykonania ww. elementu przez Przystępującego jest daleki od funkcji takiej odzieży, poprzestając jedynie na głoślowym stwierdzeniu, że „element maskowania (kamuflaż) powinien być zapewniony dla wszystkich elementów wyrobu”. Nie wiadomo jednak z czego Odwołujący wywodzi taki wniosek oraz jakie w praktyce funkcje kamuflujące ma spełniać element wewnętrzny mapnika, którego w ogóle nie widać po jego zamocowaniu do bluzy.

III. Podsumowanie

Uwzględniając powyższe argumenty widocznym jest, że decyzja Zamawiającego była prawidłowa i głęboko uzasadniona, ponieważ wzór Odwołującego był niezgodny z WTU w sposób rzutujący na jego właściwości i cechy funkcjonalne, jak również że wzór Przystępującego był zgodny z WTU.

Na potwierdzenie powyższego w załączeniu składamy dodatkowo opinie Rzecznawcy Inspekcji Handlowej ds. produktów i usług w dziedzinie dziewiarstwo i odzież – pana P.O. oraz opinie Rzecznawcy Stowarzyszenia Włókienników Polskich w specjalności odzież i tekstylia – pani M.H.

Odwołujący, Konsorcjum Modar i **Uczestnik**, wykonawca Drwal po zamknięciu rozprawy złożyli pisma procesowe w których podtrzymali dotychczasowe stanowiska.

Odwołujący w piśmie procesowym (pismo z dnia 23/07/25):

1. w odniesieniu do wzoru Konsorcjum Modar szczególności podał:

- co do II.1. „mini mapnik” wskazał na opis d lp. 18 tablica 1 na stronie 14-15 i podkreślił: *„Brak informacji w WTU, że pierwsza warstwa tj. tkanina zewnętrzna (jako jeden element tkaniny) nie może być złożona na pół. Jednocześnie, żeby uzyskać od strony wewnętrznej element maskowania (tak jak na fotografii 5 str. 4) należało złożyć jedną tkaninę na pół”.*

- co do II. 2. „Wymiar 2e” i powołując się na inne dokumentacje techniczne podkreślił: *„Brak zastosowania w WTU i SWZ jakiegokolwiek metodologii dokonywania pomiaru zgodnie ze wskazaniem rysunków zamieszczonych w WTU, tj. z pominięciem prawidłowego wyznaczenia punktów pomiarowych”.*

- co do II.3. „Ochroniacze kolan” podkreślił: *„Mocowanie rzepów w ochroniaczach kolan zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7: „haczykowe części taśmy samoszczepnej mają być naszyte.” Braku w WTU i SWZ wskazania co do nici, szycia nićmi, metody szycia czy rodzaju ściegu w tym zakresie”.*

- co do II.4. „Kieszeń na łydce” (taśma samoszczepna) podkreślił: *„Z rysunku konstrukcyjnego wynikało, że zastosowane*

zostały 2 rodzaje rzepów – węższy oraz szerszy. Na rysunku w sposób oczywisty widoczne są dwie szerokości taśmy rzepowej – z tego też względu: (a) przy braku dookreślenia szerokości taśm w opisie, (b) przy uwzględnieniu dwóch szerokości taśm rzepowych na rysunku, (c) przy uwzględnieniu parametrów z tablicy wskazujących na dwie szerokości taśm Wykonawca przyjął, że takie 2 szerokości winny być zastosowane(...)

- co do II.5. „Kieszeń na łydce – wymiary patki” podkreślił: „Tu możliwe są dwa sposoby pomiaru. Na posiedzeniu w dniu 22.07.2025 roku przyjęto jedną z możliwych interpretacji sposobu mierzenia. (...) Sposób mierzenia boku patki nie powinien wynikać z interpretacji rysunku dolnego 14 na stronie 27 w WTU. Bok patki zaczyna się od samej góry w linii doszycia patki, a nie od operacji zastębnowania patki w odległości 2mm i 8 mm od krawędzi patki maszyną dwuigłową stębnówką. Wysokość tą mierzyć należy od linii naszycia patki do dolnej krawędzi patki. W spornym przypadku (boków patki kieszeni apteczka w dole nogawki) zmierzono wymiar w sposób odmienny.”

2. w odniesieniu do wzoru Uczestnika – wykonawcy Drwal szczególności podał:

- co do III.1. „Bluza” podkreślił:(...) Rysunek 4 dotyczy kieszeni przodu bluzy. Nie zostało oznaczone, że jest to kieszeń lewa lub kieszeń prawa. Nie ma dwóch rysunków (odrębnie dla kieszeni prawej, oddzielnie dla kieszeni lewej). Należy więc uznać, iż rysunek dotyczy obu tych kieszeni – tak samo jak zadane pytanie i uzyskana odpowiedź”.

- co do III.2. Wymiar 4n podkreślił: „Wskazana niezgodność została przyznana w sprzecznie (str. 12 pkt 3). Wskazano jedynie, że „ewentualna różnica mieści się w dopuszczalnej normie przy wyrobach tego rodzaju, a ponadto w żaden sposób nie wpływa na cechy funkcjonalne wyrobu (...) poza tym ewentualna różnica w wymiarach jest tak niewielka, że w żadnym razie nie może wpływać nie tylko na cechy funkcjonalne, ale także estetyczne wyrobu.”

- co do III.4. Odszycie dołu nogawek tylnych podkreślił: „W punkcie 5.2 na stronie 15-16 przedstawiono zestawienie elementów składowych spodni. Pod pozycją nr 25 zawarto wymaganie, by odszycie dołu nogawek tylnych, składało się z dwóch elementów i było wykonane z tkaniny. Przystępujący wykonał doły nogawek bez tych elementów, a więc niezgodnie z zapisami w dokumentacji WTU. Przyznał to w sprzecznie wskazując, że odszycie dołu nogawek „wykonał to przy użyciu jednego złączonego elementu tkaniny.”

W konkluzji stwierdził: (...) W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę:

-literalne brzmienie postanowień WTU

-powstające wątpliwości interpretacyjne wynikające z zapisów WTU,

-zapisy WTU w konfrontacji z rysunkami i zdjęciami,

-brak zastosowania jakiegokolwiek metodologii dokonywania pomiaru zgodnie ze wskazaniem rysunków zamieszczonych w WTU,

-brak prawidłowego wyznaczenia punktów pomiarowych nie można uznać, że oferta Odwołującego jest niezgodna z wymaganiami WTU.

Istnieje bowiem w każdym z pięciu przypadków (odnoszących się do wzoru Odwołującego) taka interpretacja postanowień WTU, która nie dość, że jest dopuszczalna i akceptowalna (patrząc na literalne zapisy WTU, a także zdjęcia i rysunku), to jest także korzystna dla Odwołującego. Nie można więc przyjąć tej drugiej, ewentualnej interpretacji (niekorzystanej dla Odwołującego) i na tej podstawie odrzucić jego ofertę. Zamawiający, w przypadku istnienia dwóch możliwych interpretacji WTU korzystnej i niekorzystnej dla wykonawcy – powinien przyjąć tę korzystną dla wykonawcy. Jest to ugruntowana zasada w polskim prawie zamówień publicznych i orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej (KIO), wywodząca się z łacińskiej paremii "in dubio contra proferentem" (wątpliwości należy tłumaczyć przeciwko temu, kto je sformułował”.

Uczestnik w piśmie procesowym (pismo z dnia 24/07/25) w punkcie II odnośnie wzoru Konsorcjum Modar wskazał: (...) Z całą pewnością we wzorze Odwołującego istnieją co najmniej dwie poważne niezgodności z WTU, których nie da się wyjaśnić wątpliwościami interpretacyjnymi, nieścisłościami czy dowolnością pozostawioną w WTU, mianowicie we wzorze Odwołującego:

-brak jest trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7 WTU,

-wymiary bocznych krawędzi patek małej kieszeni typu cargo (mała kieszeń na łydce) są nieprawidłowe – o 1 cm mniejsze niż wymagano w WTU. (...)

Odnośnie tego wzoru w szczególności w punkcie III pisma wskazał:

1)pkt II. 1. odwołania: (...) Wzór Odwołującego posiada mini mapnik złożony z 3 warstw, ponieważ warstwa zewnętrzna mini mapnika składa się z dwóch warstw materiału – co jest niezgodne z WTU. (...). Warstw mini mapnika jest tyle, ile płaszczyzn użytych materiałów – w przypadku wzoru Odwołującego są to 3 warstwy, co jest niezgodne z WTU”.

2)pkt II.2. odwołania: (...)We wzorze Odwołującego wymiar 2e (opisany na str. 20, rysunek 3), tj. odległość przedniego wierzchołka kieszeni przodu od szczytu barkowego posiada inną wartość, aniżeli ta wynikająca z postanowień WTU. a) W czasie rozprawy obie Strony dokonywały pomiaru spornego elementu, co pozwoliło na ustalenie przyczyn błędu pomiarowego Odwołującego. Mianowicie widocznym było, że Odwołujący musi w wielu miejscach naciągać bluzę, by uzyskać efekt ułożenie wyrobu prosto i płasko. Konieczne było przeciąganie szwów barkowych z części pleców do przodu, wyciąganie dołu bluzy do dołu – a i tak ta skomplikowana procedura układania wyrobu nie pozwoliła ułożyć go tak,

by nie było żadnych zagnieceń i fałd. Takich problemów nie było z ułożeniem i pomiarem bluzy wykonanej przez Przystępującego. To pokazuje, że bluza wykonana przez Odwołującego jest niezgodna z WTU w zakresie ww. wymiaru, a ponadto jest wykonana wadliwie pod względem konstrukcyjnym. b) Przystępujący wykazał, że dokonywał pomiarów przy użyciu certyfikowanych narzędzi pomiarowych (certyfikowany przymiar, walidowana przy pomocy przymiaru miara krawiecka)".

3) pkt II.3. odwołania: (...) Niezależnie od tego, czy w WTU wymagano, by haczykowe części taśmy samoszczepnej były na ochraniaczu naszyte czy przesyte – we wzorze Odwołującego elementy te nie były ani przesyte ani naszyte, co negatywnie wpłynęło na ich funkcjonalność i powoduje ich odklejanie się". (...) WTU wprost mówi o „naszyciu”, a pojęciu temu nie nadaje żadnego innego znaczenia, niż powszechnie przyjmowane w języku potocznym. (...) są to elementy, które będą narażone na działanie siły fizycznej w codziennym użytkowaniu. c) Wadliwość taśmy samoszczepnej spowoduje, że ten element wyrobu stanie się niefunkcjonalny – taśmy nie będą bowiem utrzymywać ochraniacza we właściwym miejscu na kolanie". (...)

4) pkt II. 4 odwołania: (...) Z WTU wynika, że kieszeń cargo na udzie powinna być zapinana na guziki, natomiast kieszeń na tyłce o kształcie podobnym do kieszeni cargo powinna być zapinana na rzepy. W ocenie Przystępującego wymiar podany w WTU na stronie 12 w Tablica 1 L.p. 17 odnosi się ewidentnie do małej kieszeni typu cargo na dole nogawki, ponieważ w całym wyrobie tylko ta kieszeń ma także kształt kieszeni cargo. Co istotne wymiar podany w Tablicy 1 Lp. 17 został zastosowany także przez Odwołującego w górnej części taśmy samoszczepnej". (...)

5) pkt II.5 odwołania: „a) Wymiary bocznych krawędzi patek małej kieszeni typu cargo - zgodnie z wyjaśnieniami treści SWZ z dnia 24.04.2025 r. - powinny wynosić 8 cm dłuższa i 7 cm krótsza $\pm 0,5$ cm. Co istotne WTU pokazuje, w jaki sposób należy zdejmować pomiar tego elementu – widoczne na poniższym rysunku. Z poniższego rysunku wyraźnie wynika także, że sporny element mierzony od wewnętrznej strony powinien mieć wymiary 8 cm dłuższa krawędź i 7 cm krótsza krawędź. Nie ma tu miejsce na wątpliwości interpretacyjne. (...) b) Podczas pomiarów wykonanych na rozprawie w dniu 22 lipca 2025 roku ewidentnie wykazano, że krawędzie patek małej kieszeni typu cargo są niezgodne z wymiarami wskazanymi w WTU. Ma to istotne znaczenie także z tego względu, że tego typu kieszeń (cargo) ma mieścić w sobie elementy trójwymiarowe. Zbyt krótka patka (jak ma to miejsce we wzorze Odwołującego) spowoduje brak możliwości zamknięcia kieszeni – nie starczy bowiem patki, by zakryć zawartość wypełnionej kieszeni. W tym kontekście brakujący 1 cm z długości patki we wzorze Odwołującego znacząco zatem obniża aspekty funkcjonalne całej kieszeni".

Odnosnie wzoru Uczestnika – wykonawcy Drwał w punkcie IV pisma w szczególności wskazał:

1. pkt III.1 odwołania: „Wbrew twierdzeniom Odwołującego Zamawiający dopuścił zastosowanie wysokości patki z lewej strony 4,5 +/- 0,5 cm.” (...) Przystępujący pytał o ww. wymiar odwołując się do konkretnego rysunku, w WTU, który wyraźnie pokazywał, o którą patkę (po lewej stronie bluzy) i którą krawędź tej patki (lewą) pyta Przystępujący".

2. pkt III.2 odwołania: „Wbrew twierdzeniom Odwołującego wymiar szerokości łaty kieszeni przodu jest zgodny z postanowieniami WTU, tj. zgodnie z WTU str. 20, Rysunek 4 - kieszeń przodu bluzy posiada wymiary wymiaru 15,5 cm \pm 0,3 cm. Zarzut Odwołującego wynika wyłącznie z błędnie wykonanego pomiaru. Pomiary w tym zakresie zostały przeprowadzone na rozprawie".

3. pkt III.3 odwołania: „Wbrew twierdzeniom Odwołującego, wymiar umiejscowienia patki kieszeni na rękawie (wymiar 4n) jest zgodny z postanowieniami WTU. Pomiary w tym zakresie zostały przeprowadzone na rozprawie".

4. pkt III. 4. odwołania: „a) Nie jest prawdą, że we wzorze Przystępującego niezgodnie zostały wykonane odszycia dołu nogawek. Przystępujący – zgodnie z WTU - zastosował dwuelementowe odszycie – od dołu i tyłu, przy czym wykonał to przy użyciu jednego złączonego elementu tkaniny. b) Ponadto Zamawiający wymagał, by odszycie dołu nogawek tylnych, składało się z dwóch elementów i tak jest w przypadku wzoru Przystępującego, przy czym wierzchnia i spodnia warstwa pochodzą z jednego kawałka tkaniny, co nie było wykluczone w WTU".

5. pkt III 5 odwołania: (...) Zamawiający nie określił w WTU gęstości ściegu ww. wykończenia, (...) Skoro WTU nie precyzuje rodzaju ściegu w tym elemencie wyrobu należy przyjąć, że wyrób Przystępującego jest zgodny z WTU".

6. pkt III 6. odwołania: (...) mini mapnik we wzorze Przystępującego został wykonany prawidłowo, tj. zgodnie z WTU i zasadami sztuki krawieckiej. W szczególności:

- z żadnego fragmentu WTU nie wynikało, by wewnętrzna część wyrobu miała mieć kamuflaż,

- we wzorze Przystępującego zastosowano prawidłowe i zgodne z WTU przszycia,

- mini mapnik Przystępującego składa się z dwóch warstw, co było jasnym i precyzyjnym wymogiem zawartym w WTU".

W podsumowanie stwierdził, że (...) decyzja Zamawiającego o odrzuceniu oferty Odwołującego i wybraniu oferty Przystępującego była prawidłowa, ponieważ wzór Odwołującego był niezgodny z WTU w sposób rzutujący na jego właściwości i cechy funkcjonalne, jak również że wzór Przystępującego był zgodny z WTU".

Krajowa Izba Odwoławcza (KIO lub Izba) ustaliła i zważyła co następuje:

W odwołaniu Konsorcjum (wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego: Zakład

Odzieżowy MODAR Sp. z o.o., Holsters HPE Polska G.S. z/s w Staszowie (Odwołujący lub Konsorcjum Modar) podniósł zarzut kluczowy oraz zarzut ewentualny:

1)zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) Pzp z uwagi na odrzucenie oferty Odwołującego, jako niegodnej (rzekomo) z warunkami zamówienia, w sytuacji, w której z przedłożonego przez Odwołującego przedmiotowego środka dowodowego (wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular) wynikało, że Odwołujący zaoferował przedmiot zamówienia spełniający parametry opisane w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS („WTU”), a wszelkie występujące niejasności, sprzeczności czy wątpliwości interpretacyjne występujące w opisie przedmiotu zamówienia nie mogły obciążać Odwołującego i zostać zinterpretowane na jego niekorzyść. W tym przypadku w uzasadnieniu sporne elementy przedstawił w uzasadnieniu w jego punkcie II. 1-5.;

oraz

2)zarzut ewentualny naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp z uwagi na zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o. z siedzibą we Włocławku Uczestnik lub Przystępujący Drwal w sytuacji, w której z przedłożonego przez tego wykonawcę przedmiotowego środka dowodowego (wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular) wynikało, że Wykonawca zaoferował przedmiot zamówienia nie spełniający parametrów opisanych w Wymaganiach Techniczno – Użytkowych nr 117/DKWS. W tym przypadku w uzasadnieniu sporne elementy przedstawił w uzasadnieniu w jego punkcie III. 1-6.

Zamawiający w decyzji z dnia 9/06/2025 odnoszącej się do zadania 1 i zadania 2 wskazując w jej uzasadnieniu prawnym na odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp podał, że treść oferty złożonej przez Konsorcjum Modar jest niezgodna z warunkami zamówienia. W jej uzasadnieniu faktycznym wskazał na następujące okoliczności: (...) Zamawiający w przedmiotowym postępowaniu w Specyfikacji Warunków Zamówienia w rozdz. IV pkt 1 lit. a) w zakresie zadania nr 1 i nr 2 wskazał, iż w celu potwierdzenia, że oferowane dostawy spełniają wymagania określone przez Zamawiającego w Wymaganiach Techniczno-Użytkowych nr 1 17/DKWS (WTU), będzie żądał złożenia wraz z ofertą, przez wykonawcę ubiegającego się o udzielenie niniejszego zamówienia przedmiotowych środków dowodowych, tj. m.in. wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: jeden komplet kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular. Ponadto Zamawiający wskazał w dokumentach zamówienia, iż nie przewiduje wzywania do złożenia lub uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych w przypadku, gdy wykonawca nie złoży ich wraz z ofertą lub złożone wraz z ofertą przedmiotowe środki dowodowe będą niekompletne. Wykonawca Konsorcjum firm: Zakład Odzieżowy MODAR Sp. z o.o. — Lider konsorcjum oraz HOLSTERS HPE POLSKA G.S. — Partner konsorcjum złożył ofertę w przedmiotowym postępowaniu w zakresie zadania nr 1 i 2 — kombinezon ćwiczebnny WS w kamuflażu - wraz z przedmiotowymi środkami dowodowymi. Złożony przez ww. Wykonawcę wzór przedmiotu zamówienia nie spełnia wymagań określonych w WTU 1 17/DKWS. Przedstawiony przez Konsorcjum: Zakład Odzieżowy Modar Sp. z o.o. i HOLSTERS HPE Polska G.S. wzór PUI posiada mini mapnik, który jest niezgodny z opisem umieszczonym w WTU w punkcie 3.1.9 str. 9, gdzie definiuje mini mapnik, jako element składający się z dwóch warstw: „zewewnętrznej z tkaniny zasadniczej oraz wewnętrznej z przezroczystej folii z tworzywa PCV”. Wzór PUIW firmy MODAR posiada mini mapnik składający się z 3 warstw - 2 warstw tkaniny zasadniczej i z wewnętrznej trzeciej warstwy z przezroczystej folii z tworzywa PCV. Ponadto Wymiar 2e zgodnie z przedstawionym w WTU rysunkiem 3 strona 20 określa odległość przedniego wierzchołka kieszeni przodu od szczytu barkowego w wyrobie ułożonym na płasko nie zgadza się z wartością wymaganą dla rozmiaru M/Regular 31 cm ± 0,6 cm. We wzorze przedstawionym przez ww. Wykonawcę wartość ta wynosi 29,0 cm. Dodatkowo brak trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7, gdzie jest wskazane, iż haczykowe części taśmy samoszczepnej mają być naszyte. W przedstawionym wzorze brak wykonania przesyć zgodnie z powyższym wymaganiem WTU. Taśma samoszczepna do zapinania małej kieszeni cargo na dole nogawki zgodnie z WTU 117/DKWS na stronie 12 tablica 1 L.p. 17 powinna mieć szerokość 2,5 cm ± 0,2 cm, we wzorze Konsorcjum: Zakład Odzieżowy Modar Sp. z o.o. i HOLSTERS HPE Polska G.S. taśma samoszczepna ma szerokość 3,6 cm. Wymiary bocznych krawędzi patek małej kieszeni cargo - powinny wynosić 8 cm dłuższa i 7 cm krótsza ± 0,5 cm, we wzorze Konsorcjum: Zakład Odzieżowy Modar Sp. z o.o. i HOLSTERS HPE Polska G.S. wynoszą 7 cm dłuższa i 6 cm krótsza, sposób pomiaru przedstawiono w wyjaśnieniach oraz zmianach treści SWZ z dnia 24.04.2025 r. w odpowiedzi na stronie 2 zamieszczając rysunek nr 14. W związku z tym, iż Wykonawca Konsorcjum firm: Zakład Odzieżowy MODAR Sp. z o.o. Lider konsorcjum oraz HOLSTERS HPE POLSKA G.S. Partner konsorcjum złożył w przedmiotu zamówienia (przedmiotowy środek dowodowy), który nie potwierdza zgodności z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia tj. z WTU nr 1 17/DKWS (dla którego Zamawiający nie przewidział możliwości wezwania do uzupełnienia), a tym samym nie wykazał potwierdzenia, iż oferowane przez niego dostawy

spełniają wymagania Zamawiającego, odrzucono ofertę złożoną w zakresie zadania nr 1 i nr 2 przez ww. Wykonawcę na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp”.

W tej decyzji w zakresie także zadania 1 i zadania 2 wskazał, że Zamawiający jako najkorzystniejszą ofertę wybrał ofertę złożoną przez wykonawcę Przedsiębiorstwo Odzieżowe DRWAL Sp. z o.o., z/s we Włocławku podając w uzasadnieniu, że oferta wykonawcy odpowiada treści specyfikacji warunków zamówienia oraz wymogom określonym w ustawie Pzp.

Konsorcjum Modar, co do zarzutu ewentualnego - niezgodności wzoru kombinezonu ćwiczebny WS w kamuflażu złożonego przez wykonawcę Drwal – wskazało w punkcie III odwołania na następujące elementy:

- III.1., III.2. i III.3. – dotyczy bluzy – kieszeń przodu bluzy jej wymiarów; 1. patki; 2. łaty; oraz 3. Wymiaru 4n - umiejscowienia patki kieszeni na rękawie;
- III. 4.; III. 5. – dotyczy spodni – 4. Wykonania odszycia dołu nogawki; 5. Zastosowanie do worków kieszeniowych ściegu łańcuszkowego;
- III.6. – dotyczy mapnika z niezgodnie ze wzorem na fotografii 5 na str 4 WTU.

Zgodnie z punktem III. Specyfikacji Warunków Zamówienia:

1. Przedmiotem zamówienia jest dostawa przedmiotów umundurowania i wyekwipowania dla Wojsk Specjalnych dla Wojsk Specjalnych i Żandarmerii Wojskowej — kombinezon ćwiczebny WS w kamuflażu.

2.(...)

3. Przedmiot zamówienia musi spełniać wymagania określone w Wymaganiach Techniczno - Użytkowych (WTU) - załącznik nr 4 do SWZ tj. WTU nr 117/DKWS. Wykonawca dostarczy przedmiot zamówienia wyprodukowany według wymagań określonych w odpowiednich WTU, o których mowa powyżej. Wymagania Techniczno-Użytkowe są integralną częścią opisu przedmiotu zamówienia. (...)

Zgodnie z kolei z pkt IV SWZ odnoszącym się do przedmiotowych środków dowodowych: (...)

I. W celu potwierdzenia że oferowane dostawy spełniają wymagania określone przez zamawiającego we właściwych dla danego zadania WTU, wymagane jest złożenie przez wykonawcę ubiegającego się o udzielenie niniejszego zamówienia wraz z ofertą następujących przedmiotowych środków dowodowych: dla zadania nr 1 i nr 2:

a) wzoru oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania, tj.

• jeden komplet kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular.

b)(...)

2. Żądane w pkt 1 przedmiotowe środki dowodowe każdy wykonawca ubiegający się o zamówienie składa wraz z ofertą.(...)

W WTU w punkcie 2 wskazano na przedmiot dokumentacji oraz wymagania techniczno-użytkowe dla Kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu (kombinezon). Podano, że Komplet kombinezonu składa się z następujących elementów: Bluza; Spodnie; Kominiarko-kaptur; Kaptur; Mini mapnik; Ochraniacze kolan; Ochraniacze łokci. W punkcie 2.1 podano, że (...) Kombinezon ćwiczebny WS w kamuflażu przeznaczony jest dla żołnierzy Wojsk Specjalnych jako podstawowy przedmiot zaopatrzenia mundurowego wchodzący w skład umundurowania ćwiczebnego używanego w okresie jesienno-zimowym”. Następnie w punkcie 3 zawarto Opis ogólny wyrobu zaznaczając, że są to wymagania modelowe. Z kolei w punkcie 4 dotyczącym Wymagań technicznych zawarto: Wykaz materiałów i dodatków (4.1), Wymagania techniczno-użytkowe dla tkaniny zasadniczej (4.2), wymagania techniczno-użytkowe dla dzianiny (4.3).

W punkcie 5 z kolei zawarto Zestawienie elementów składowych: 5.1. Zestawienie elementów składowych bluzy, 5.2. Zestawienie elementów składowych spodni. Tablica klasyfikacji wielkości - W zależności od obwodu klatki piersiowej, wzrostu oraz obwodu pasa, rozróżnia się wielkości Kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu – zawarto w punkcie 6. W punkcie 7 zamieszczono natomiast Rysunki zaznaczając: „Wszystkie rysunki mają charakter informacyjno – poglądowy”. Rysunki dotyczą bluzy i jej wszystkich elementów łącznie z mapnikiem przytwierdzanym do rękawa oraz spodni i ich elementów. Na tych rysunkach naniesiono wymagane w WTU wymiary obrazując w jakich punktach będzie odbywał ich pomiar. W WTU w punkcie 1 zamieszczono także 6 fotografii: Fot. 1 - — komplet kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu; Fot. — bluza przód; Fot. — bluza kaptur; Fot. 4 — bluza kominiarko-kaptur; Fot. 5 — bluza mini mapnik; Fot. 6 — spodnie przód, spodnie tył. Dla fotografii nie przypisano roli, którą miałyby pełnić, przykładowo jako nośnik informacji, który może uzupełniać lub zastępować opis wymagań czy pełnić funkcję interpretacyjną wymagania. Wykonawca nie domagał się określenia dla nich takiej roli. Tym samym te fotografie mogły pełnić rolę fotografii poglądowych przedmiotu zamówienia przedstawiających wygląd w miniaturze kombinezonu i jego elementów. Odnośnie metodologii pomiarów - jak potwierdzał Zamawiający i wykonawcy na rozprawie - dokumentacja nie przewidywała szczególnych wymagań jeżeli chodzi o przyrząd pomiarowy, także co do sposobu pomiaru. Ta dokumentacja ani w odniesieniu do wykonawców ani w odniesieniu do Zamawiającego, w przypadku przyrządu pomiarowego nie odwoływała się do przepisów rozporządzenia ministra rozwoju i finansów z 13.04. 2027 r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli. Ustalenia czy

dany element kombinezonu posiada wymagany wymiar były dokonywane centymetrem krawieckim. Izba na marginesie zauważa, że według dostępnych opinii przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do centymetra krawieckiego. Prawna ochrona metrologiczna dotyczy przyrządów pomiarowych stosowanych w określonych dziedzinach, gdzie wymagana jest wysoka precyzja i wiarygodność pomiarów, np. w handlu, ochronie zdrowia, czy w procesach produkcyjnych dla przykładowo kontroli jakości, a zatem ma zastosowanie do przyrządów pomiarowych o ściśle określonym przeznaczeniu, które wymagają spełnienia określonych norm i wymagań prawnych. Centymetr krawiecki mający zastosowanie do pomiarów w krawiectwie, nie jest przyrządem pomiarowym podlegającym prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu tego rozporządzenia. Izba także ustaliła, że ocena wymiarów dotyczyła danego elementu kombinezonu ułożonego na płasko – bez zakładania na sylwetkę – na powierzchni blatu stołu.

Izba, uwzględniając wniosek Odwołującego oraz fakt dostarczenia przez Zamawiającego na rozprawę wzorów oferowanego przedmiotu umundurowania i wyekwipowania: kompletu kombinezonu ćwiczebnego WS w kamuflażu w rozmiarze bluza M/Regular i spodnie 32/Regular, złożonych w Postępowaniu Zamawiającemu przez Odwołującego (Konsorcjum Modarn) oraz Uczestnika (wykonawcę DRWAL), dokonała wnioskowanej weryfikacji (ogłędzin i pomiarów) celem ustalenia, w zakresie spornym, czy oferowane przez Odwołującego i Uczestnika wzory przedmiotu zamówienia spełniają wymagania określone w WTU. W ramach tego postępowania dowodowego Izba miała na uwadze dokumentację przewidzianą dla tego postępowania (SWZ i WTU), jak również argumentację przedstawianą przez Strony i Uczestnika. W przypadku pomiarów były one prowadzone zarówno z użyciem przyrządu pomiarowego Uczestnika jak i przyrządu pomiarowego Odwołującego. Dokument WTU z jego zmianą z dnia 24 kwietnia 2025 r. co do Rysunku 4 i Rysunku 14 – wydruk z płyty CD dostarczonej przez Zamawiającego – z naniesionymi informacjami co do zakresu ogłędzin i pomiarów przeprowadzonych na rozprawie stanowi załącznik do protokołu z dnia 22 lipca 2025 r. zawierającego adnotacje o dokonywanych czynnościach z udziałem Stron i Uczestnika.

W odniesieniu do wzoru kombinezonu ćwiczebnego Konsorcjum MODAR Izba stwierdziła, że decyzja o odrzuceniu tej oferty nie może być podważona. Przeprowadzone w zaskarżonym zakresie ogłędziny i pomiary (Punkt II. odwołania) wskazały, że cztery spośród pięciu wymienionych w decyzji z 9.06. 2025 r. okoliczności dotyczą niezgodności z opisanymi w WTU.

W przypadku wzoru mini mapnika (II.1.) Izba stwierdziła, że ten oferowany przez Odwołującego nie jest zgodny z opisem zamieszczonym w WTU w punkcie 3.1.9 str. 9. Zgodnie z tym punktem: *„Mini mapnik w kształcie prostokąta składanego na pół mocowany jest do rękawa bluzy za pomocą taśm samoszczepnych. Mini mapnik składa się z dwóch warstw. Zewnętrznej z tkaniny zasadniczej oraz wewnętrznej z przezroczystej folii z tworzywa PCV. Warstwa zewnętrzna i wewnętrzna zszyte są wzdłuż trzech krawędzi (dwóch krótszych i dłuższej), czwarta krawędź (otwór) zapinana jest na zamek błyskawiczny. Między warstwy przez otwór z boku wsuwana jest mapa. Na folii przy krótszych krawędziach naszyte są taśmy samoszczepne, które po złożeniu mini mapnika folią do środka łączą się utrzymując mapnik w stanie złożonym”*. W przypadku tego mapnika – co potwierdziły ogłędziny w trakcie rozprawy - zastosowano trzy warstwy: dwie z tkaniny zasadniczej, jedną zewnętrzną i jedną wewnętrzną oraz jedną wewnętrzną z przezroczystej folii z tworzywa PCV. Fotografia 5 wskazywana przez Odwołującego, podobnie jak i pozostałe nie były wskazywane w opisach jako wiążące dla wyglądu elementów kombinezonu ćwiczebnego. Ponadto wskazywane przez Konsorcjum wymaganie co do składania na pół mapnika dotyczy co najwyżej jednego z etapów jego przygotowania do konkretnego sposobu użytkowania ale nie warstw tkaniny z której ma być wykonany ten element.

Oceniając wymiar 2e (II.2.) we wzorze bluzy (opisany na str. 20, rysunek 3) Izba miała na uwadze także tył bluzy opisany w punkcie 3.1.4 n a str 8 i przedstawiony na rysunku oraz tył bluzy przedstawiony na rysunku na str 19. W jego opisie do punktu 3.1.4 wskazano: *„Tył bluzy z bocznymi fałdami na wysokości łopatek, poprawiającymi swobodę ruchu”*. Na tym rysunku (jak i na rysunku 2 ze str 19) na ramionach - Tył wzoru - zaznaczono liniami ciągłymi jak i przerywanymi miejsca, które obiektywnie mogły dotyczyć tylko szwów. Zatem mając także na uwadze Tył bluzy zdaniem Izby nie można bezspornie twierdzić, że przesunięcie szwu na Tył przy pomiarze wymiaru 2e było niezgodne z WTU. W trakcie oceny wymiaru na rozprawie po takim ułożeniu wzoru bluzy na płasko na płaskiej powierzchni stołu uzyskano wymiar 30,5 cm, co mieści w granicach wyznaczonych WTU. Tym samym uzyskany przez Uczestnika wymiar 29,7 cm nie mógł być uznany za miarodajny dla oceny wymiaru 2e ze wzoru bluzy Odwołującego.

Oceniając we wzorze Odwołującego zamocowanie rzepów w ochraniaczach kolan (II.3.) Izba stwierdziła brak zamocowania wymaganego według WTU. Zgodnie z opisem strona 10 punkt 3.2.7.: *„Ochraniacze kolan, wykonane są z dwóch części: „Zewnętrznego ochraniacza wykonanego z elastycznego tworzywa w kształcie trapezu o zaokrąglonych rogach połączonego za pomocą szwów z gąbką amortyzującą. Kolor ochraniaczy dopasowany jest do koloru spodni; Gąbki amortyzujące wykonane z pianki poliuretanowej. Gąbka powinna posiadać 2 razy większą wielkość od ochraniacza zewnętrznego. Kształt gąbki dzięki swej konstrukcji (otwory, cięcia, fazowania krawędzi) łatwo dopasowuje się do kształtu kolana. Części ochraniaczy kolan są ze sobą trwale połączone z pozostawieniem marginesu, w którym znajdują się naszyte haczykowe części taśmy samoszczepnej służące do zamocowania ochraniaczy w otworach-*

kieszeniach na nogawkach spodni”. Zdaniem Izby bezsporne jest, że zastosowanie innej techniki niż szycie, czyli innego sposobu łączenia materiałów za pomocą igły i nici, powoduje niezgodność z WTU. Dyskusyjne w tym obszarze mogłoby być tylko czy należy stosować szycie maszynowe czy ręczne. Tym samym powoływanie się na doskonalszą technologię byłoby contra temu wymaganiu, tym bardziej że w tym przypadku trudno byłoby mówić o zastosowaniu przez Odwołującego trwalszej technologii wykonania wymagania. Przeprowadzone oględziny prowadziły do przeciwnych wniosków z uwagi na to, że zastosowana technologia nie dowodziła trwałego połączenia. To potwierdziło także drugą okoliczność wskazaną przez Zamawiającego, że wzór ten nie posiada trwałego zamocowania rzepów w ochraniaczach kolan. Izba jest świadoma, że ten wzór podlegał już uprzednio ocenie, także co do tego elementu i były podejmowane próby jak to określano jego odklejenia, wskazujące na taką możliwość, a z kolei próba podjęta na wzorze Uczestnika nie wywoływała skutku rozdzielenia części, co wskazuje, że wymagana technologia naszycia jest doskonalszą. W warunkach ćwiczebnych ta okoliczność może mieć obiektywnie istotne znaczenie dla użytkownika (w tym przypadku żołnierza).

Odnosnie taśmy samoszczepnej do zapinania kieszeni umieszczonej na dole nogawki (II.4.) nazwanej w decyzji z dnia 9.06. 2025 r. przez Zamawiającego jako „mała kieszeń cargo” i wymaganej szerokości, Izba miała na uwadze następujące okoliczności wynikające z WTU 117/DKWS:

- na stronie 10 w pkt 3.2.4 odnoszącym się do kieszeni spodni podano: *„Spodnie posiadają sześć kieszeni. Dwie kieszenie górne nogawek przednich (skośne do linii pasa) z obłożeniami z tkaniny zasadniczej. Krawędzie otworów kieszeni od strony szwów bocznych wzmocnione dodatkową warstwą tkaniny zasadniczej. Dwie duże kieszenie cargo naszyte na udach z dwoma skośnymi zakładkami, przesytytymi po krawędziach od góry zapinane patką na dwa duże guziki. Kieszenie cargo posiadają dodatkową warstwę, która tworzy dodatkowa kieszeń z wejściem od strony przodu zapinanym na spiralny zamek błyskawiczny. Dwie kieszenie naszyte na łydkach o podobnym kształcie jak duże kieszenie cargo z jedną zakładką, zamykane patkami z zapięciem taśmami samoszczepnymi. Kieszenie cargo oraz kieszenie na łydkach w dole łąt kieszeniowych posiadają po trzy wyszywane otwory”. Z kolei na stronie 12 WTU pkt 4.1. Wymagania techniczne - Materiały i dodatki – Tablica 1 – w punkcie 17 wskazano: w kolumnie 2: „Taśma samoszczepna do zapięć kieszeni cargo” a w kolumnie 3 (Opis charakterystyki): „Kolor khaki Szerokości $2,5 \pm 0,2$ cm”*

Mając na uwadze treść tego punktu Izba stwierdza, że Zamawiający posługując się dla kieszeni naszytych na łydkach określeniem „małe” z przymiotnikiem „cargo” nie naruszał postanowień WTU. Cytowany punkt 3.2.4 w zdaniu przedostatnim nawiązuje do dużych kieszeni cargo do ich opisu. Ponadto takie nawiązanie jest uzasadnione podobną funkcją jaką będą spełniać te kieszenie. Jak wynika z praktyki – standardowe nazewnictwo w technikach krawieckich - kieszeń cargo to rodzaj kieszeni naszywanej zamykanej klapką zabezpieczającą na zatrzask, guzik, magnes lub rzep, co pozwala rozszerzać jej pojemność i m.in. stosowany w odzieży militarnej. W przypadku tego kombinezonu taką funkcję pełni zarówno duże kieszenie wprost nazwane cargo opisane w zdaniu 4 i zdaniu 5 jak i kieszenie małe opisane w kolejnym zdaniu i ostatnim, które nawiązuje także do dużych kieszeni. Izba także zwraca uwagę, że dla dużych kieszeni cargo w opisie wprost wskazano, że są one zapinane patką na dwa duże guziki, a dodatkowa warstwa, która tworzy dodatkową kieszeń z wejściem od strony przodu jest zapinana na spiralny zamek błyskawiczny. Z kolei co do małych kieszeni wprost wskazano, że są one zamykane patkami z zapięciem taśmami samoszczepnymi. Tym samym pozycja 17 tabeli mogła mieć zastosowanie tylko do tych kieszeni. Wymagana zatem była dla patki jak i łąty taśma samoszczepna tej samej szerokości $2,5 \pm 0,2$ cm. Zastosowanie taśmy o różnej szerokości, (w górnej części wymiar wg WTU a w dolnej 3,6 cm) w przypadku tej kieszeni powoduje jej niezgodność z WTU. Rysunek 14 ze strony 27 na który powoływał się Odwołujący miał charakter tak jak i pozostałe - jak wskazano na str 18 w pkt 7 WTU –informacyjno – poglądowy. Natomiast wiążące były wymagania wprost wskazane w WTU w opisie do taśmy w poz. 17 Tabeli 1. W przypadku tego wymagania nie mamy do czynienia z nadinterpretacją przez Zamawiającego warunku, ale interpretacją wykonawcy, która nie znajduje oparcia w opisach wymagań WTU.

W odniesieniu do wymiarów bocznych krawędzi patek (II. 5.) wskazanej powyżej małej kieszeni według WTU- Rysunek 14 str 27 po jego zmianie z 24.04.2025 r. - powinny wynosić 8 cm dłuższa i 7 cm krótsza $\pm 0,5$ cm, Natomiast we wzorze Odwołującego patki te wynoszą odpowiednio 7 cm dłuższa i 6 cm krótsza, co potwierdzone zostało w trakcie pomiaru na rozprawie. W tym przypadku Izba zwraca uwagę, że WTU nie przewidywało sposobu mierzenia wskazywanej przez Odwołującego w piśmie procesowym z dnia 23.07.2025 r. złożonym po zamknięciu rozprawy, a mianowicie „od linii drugiego stębnowania”. Także na taką metodologię nie wskazywał Odwołujący w trakcie pomiaru na rozprawie przyznając odstępstwo w jego wzorze co do tych wymiarów. Odwołujący wskazując w piśmie 23.07. 2025 r. na możliwość pomiaru „od linii drugiego stębnowania” nie wywodzi, że taki pomiar byłby zgodny ze sztuką krawiecką, przyznając jednocześnie, że dokumentacja nie wskazywała na taką metodologię. W przypadku tego wymagania również nie mamy do czynienia z nadinterpretacją przez Zamawiającego warunku, co do sposobu pomiaru, ale interpretacją wykonawcy, która nie znajduje oparcia w opisach wymagań WTU, albowiem sposób pomiaru – punkty –

wyznaczały strzałki zamieszczone na rysunkach.

W odniesieniu do wzoru kombinezonu ćwiczebnego wykonawcy DRWAŁ, Izba stwierdziła, że ustalenia nie pozwalają na kwestionowanie decyzji Zamawiającego, co do wyboru tej oferty. Przeprowadzone w zaskarżonym zakresie oględziny i pomiary nie potwierdziły podnoszonych w odwołaniu okoliczności.

Tak jak wskazano powyżej, Odwołujący w odniesieniu do wzoru kombinezonu podniósł zarzuty co do bluzy, spodni i mapnika (pkt III. odwołania). W przypadku bluzy wskazując na Rysunek 4 WTU- str 20 podniósł zarzuty wobec wymiarów kieszeni przodu bluzy oraz wobec wymiaru szerokości łąty kieszeni. Także zakwestionował umiejscowienie patki kieszeni na rękawie (wymiar 4n). Z kolei wobec spodni wskazał na nieprawidłowe odszycie dołu nogawek tylnych oraz zastosowanie dla worków kieszeniowych rzadkiego ścięgu łańcuszkowego. Także podniósł zarzut wobec mapnika wskazując na fotografię 5 na stronie 4 WTU.

W odniesieniu do zarzutu wymiarów kieszeni przodu bluzy (III.1) Izba zwraca uwagę, że Zamawiający odpowiadając na pytania w piśmie z dnia 24.04.2025 r. wyraził zgodę na modyfikację wymiaru patki – jej wysokości – w odniesieniu do kieszeni umiejscowionej z lewej strony przodu bluzy. Zgodnie z pytaniem i odpowiedzią:

„Pytanie: Rysunek 4, kieszeń przodu bluzy: wskazana wysokość patki : lewej strony to 5 +/- 0,3 cm. Prosimy o dopuszczenie zastosowania wysokości patki : lewej strony 4,5 +/- 0,5 cm. Odpowiedź: Zamawiający informuje, że dopuszcza zastosowania wysokości patki z lewej strony 4,5 +/- 0,5 cm”.

Odwołujący w odwołaniu wskazał na wymagany WTU wymiar 5 +/- 0,3 cm przed jego zmianą. W tym przypadku Izba rozpoznając ten zarzut miała na uwadze argumentację podnoszoną w odwołaniu. Konsorcjum mianowicie stwierdziło: „Wymiar dłuższego boku patki kieszeni przodu jest niezgodny z postanowieniami WTU. Zgodnie z WTU str. 20, Rysunek 4 - kieszeń przodu bluzy, Zamawiający wymagał wymiaru 5,0 cm ± 0,3 cm. Wykonawca Drwał dostarczył wyrób gdzie dłuższy bok patki kieszeni przodu ma wymiar 4,5 cm (zdjęcia IMG 5725 i IMG 5726), a zatem nie mieści się w granicach dopuszczalnej tolerancji wymiarowej”. Fotografie zamieszczone w odwołaniu w zakresie tego zarzutu potwierdzają wymiar 4,5 cm.

Izba zatem mając na uwadze normę z art. 555 ustawy Pzp rozstrzygnęła w zakresie niezgodności wymiaru z wymaganym w WTU przed jego modyfikacją 24.04.2025 r., o której mowa w odwołaniu. Tym samym wobec argumentacji odwołania i wprowadzonych dopuszczalnych odstępstw w wymiarze co do tego elementu zmianą z 24.04.2025 r. zarzut we wskazanym zakresie podlegał oddaleniu.

W odniesieniu do zarzutu wymiarów łąty kieszeni przodu bluzy (III.2.) ma zastosowanie wymiar 4n, zgodnie z WTU str. 20, Rysunek 4 - kieszeń przodu bluzy. Zamawiający w tym przypadku wymagał wymiaru 15,5 cm ± 0,3 cm. Odwołujący twierdził w odwołaniu, że we wzorze bluzy wykonawcy DRWAŁ szerokość łąty kieszeni przodu ma wymiar 15,0 cm. Pomiar dokonany w trakcie rozprawy zarówno przyrzędem Uczestnika jak i Odwołującego tej niezgodności nie potwierdził. Według pomiaru wykonanego na rozprawie, który to pomiar wykonano zgodnie z Rysunkiem 4 – tak jak wskazywały wyznaczające punkty pomiaru strzałki na tym rysunku – wymagany WTU w bluzie wykonawcy Drwał wymiar został potwierdzony.

Zarzut co do wymiaru umiejscowienia patki kieszeni na rękawie (wymiar 4n) niezgodnie z postanowieniami WTU (III.3.) nie potwierdził się. Wymiar 4n został opisany na stronie 21 w dokumentacji, Rysunek 5, rozmiar z tabeli Medium 7,2 cm ± 0,2 cm. Pomiary przeprowadzone na rozprawie potwierdziły zgodność kwestionowanego wymiaru z WTU. W tym przypadku dokonując pomiaru została zwrócona przez Izbę uwaga na zaokrąglony kształt rękawa i zróżnicowane wymiary 4n oraz 4s. Kierowano się również wskazówką zamieszczoną na rysunku strzałkami wyznaczającymi punkty pomiaru. Poza tym ze stanowiska wykonawcy Drwał z pisma procesowego z dnia 20.07.2025 r. – wbrew twierdzeniom Odwołującego w piśmie z dnia 23.07.25 r. - nie wynika przyznanie różnicy w pomiarze. W tym stanowisku wykonawca nie zgadzając się w pierwszej kolejności z twierdzeniami Odwołującego podkreślił, że ten w żaden sposób nie wykazał niezgodności zaznaczając niejako na marginesie że „ewentualna różnica”, ale nie przyznana różnica z którą się zgodził.

Odnosnie spodni i zarzutu wykonania mankietów dołu nogawek niezgodnie z WTU (III.4.) Odwołujący stwierdził, że wykonawca Drwał wykonał odszycie całości nogawek nie składających się z dwóch elementów, a więc niezgodnie z zapisami w dokumentacji WTU. Izba zwraca uwagę, że w punkcie 3.2.6 str 10 WTU wskazano: „Dół nogawek odszyty, regulacja obwodu za pomocą patki z taśmą samoszczepną”. Z kolei w punkcie 5.2 WTU przedstawiono Zestawienie elementów składowych spodni i w Tabelicy 2 pod lp. 25 wskazano na: „Odszycie dołu nogawek tylnych”, a zatem tylko jednego elementu spodni, to wymaganie nie dotyczy bowiem odszycia nogawek przednich. Zatem wymaganie z pozycji nr 25 dotyczy odszycia dołu składającego się z dwóch elementów, wykonane z tkaniny. Dotyczy tylko nogawek tylnych. Według wzoru spodni dół nogawek przednich i tylnych został odszyty. W tym przypadku wykonawca Drwał zastosował dwuelementowe odszycie – od dołu i tyłu, przy czym wykonał to przy użyciu jednego złączonego elementu tkaniny. Takie rozwiązanie zdaniem Izby nie jest niezgodne ze wskazanymi postanowieniami WTU opisanymi pod pozycją 25. Zamawiający wymagał bowiem, aby odszycie dołu nogawek tylnych, składało się z dwóch elementów i tak jest w

przypadku wzoru wykonawcy Drwal, przy czy wierzchnia i spodnia warstwa pochodzą z jednego kawałka tkaniny, co nie było wykluczone w WTU.

Zarzut dotyczący worków kieszeniowych i zastosowanego zbyt rzadkiego dla ich obrzucania ścięciem łańcuszkowym (III.5.) nie podlega uwzględnieniu. Przede wszystkim ta okoliczność nie jest związana z wymaganiem WTU. Odwołujący w tym przypadku zarzut ten uzasadniał unikaniem stosowania w odzieży mundurowej ścięgu łańcuszkowego do worków kieszeniowych. Z kolei Uczestnik wskazywał i z tym należy się zgodzić, że Zamawiający w WTU nie określił gęstości ścięgu wykończenia worków, ani nie wykluczył zastosowania tego rodzaju ścięgu.

Odnosnie zarzutu dotyczącego mini mapnika (III.6.) Izba ponownie zwraca uwagę – jak wcześniej w zakresie okoliczności związanej ze wzorem kombinezonu Konsorcjum – na opis z w WTU w punkcie 3.1.9 str. 9. W przypadku tego mapnika – co potwierdziły oględziny w trakcie rozprawy - zastosowano – jak w opisie - dwie warstwy: jedną zewnętrzną z tkaniny zasadniczej i jedną wewnętrzną z przezroczystej folii z tworzywa PCV. Fotografia 5 wskazywana przez Odwołującego, podobnie jak i pozostałe fotografie nie były wskazywane w opisach jako wiążące dla wyglądu elementów kombinezonu ćwiczebnego i nie przypisano im żadnego waloru modyfikującego opisane w punkcie 3.1.9 WTU wymaganie. Wskazywane przez Konsorcjum wymaganie co do składania na pół mapnika – jak już zauważyła Izba - dotyczyło co najwyżej jednego z etapów jego przygotowania do konkretnego sposobu użytkowania, a nie warstw tkaniny z której miał być on wykonany. W tym przypadku Izba zgodziła się z Uczestnikiem, że wskazywanej przez Odwołującego jako dowód Fotografii 5 nie przypisano znaczenia funkcjonalnego, w tym co do sposobu wykonania spornego elementu i zapewnienia w taki sposób kamuflażu dla elementu wewnętrznego mapnika.

W konkluzji Izba stwierdza, że powyższe ustalenia nie uzasadniają uwzględnienia zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zw. z art. 253 ust. 1 pkt 2) Pzp dotyczącego oceny oferty Odwołującego oraz zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp dotyczącego oceny oferty wykonawcy Drwal i tym samym podlega także oddaleniu zarzut naruszenia art. 239 ust. 2 ustawy Pzp oraz zarzut naruszenia art. 255 pkt 2 ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 2 Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 575 Ustawy Prawa zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy poz. 2437).

Mając powyższe na uwadze, Krajowa Izba Odwoławcza orzekła jak w sentencji wyroku.

.....